SIR

"BİR DURUŞ"

SIR

DÜŞÜN'SENE

'D'ÜŞÜYORSUN'

Bir duruşu olmalı bir insanın, manaya vurgun..

otağ
YAYINLARI

SIR "BİR DURUŞ"
Ubeydullah Göktekin

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:
Ali Dursun Turan

EDİTÖR:
Otağ ajans

KAPAK:
????

DİZGİ:
www.yazaryolu.com

ISBN:
978-625-96052-4-1

BASKI:
Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık Ltd. Şti.
İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1
Yenimahalle/ANKARA • Tel: 0 312 395 85 71
Sertifika No: 47479

ADRES:
İsmetpaşa mahallesi, Tuğsavul Caddesi,
Yavuz Apt, Merkez - Çanakkale
Sertifika No: 78709

SIR

"BİR DURUŞ"

SIR

DÜŞÜN'SENE

'D'ÜŞÜYORSUN'

Bir duruşu olmalı bir insanın, manaya vurgun..

| HEP DÜŞÜNÜR BAZEN YAZAR |
UBEYDULLAH GÖKTEKİN

otağ
YAYINLARI

Ubeydullah GÖKTEKİN Kimdir?

Hep Düşünür Bazen Yazar

Giresun, Bulancak İlçesinde doğdu. Çocukluğu Eskişehir, Gümüşhane ve Giresun illerinde geçti. Üniversiteyi Konya'da okudu. Sosyoloji Bölümünü bitirdi.

Çocukluk yıllarından itibaren birçok sivil toplum kuruluşunda gençliğe yönelik projeler üretti. Avrupa Birliği ve Bakanlık Projeleri gibi projelerin hazırlanmasında ve uygulanmasına katkı sağlayarak resmi görevlerde bulundu.

On yılı aşkın süredir kişisel web sayfasında blog yazarlığının yanı sıra yerel ve bölgesel bazlı basılı ve internet gazetelerinde köşe yazarlığı yaptı. Okul ve pansiyonlarda onlarca gençlik buluşması ve söyleşi gerçekleştirdi.

Anadolu'nun hemen her şehrinden su içen, yollarında yürüyen, kültürü ile yoğrulan birisi olarak Türkiye'nin 70'den fazla iline gençlerle gezi projeleri düzenleyen ve gençlere rol model oluşturma, vizyon oluşturmaya gayret gösteren biri.

Tüm zamanını ve gençliğini gençlerle geçirmeye çalışan, ***"Gençliğini nerede harcadın?"*** sorusuna en iyi cevabı verme gayretinde olan biri.

Evli, Ahmet Talha ve Zülal Erva adında iki evladı olan, **Sır 'Vuslat'** ve **Sır 'Aralık'** kitabının yazarı Ubeydullah Göktekin, insanın yaratılış gayesini anlamak, anlatmak ve anlatılmasına katkı sağlamak için çalışmalarını sürdüren,

Sır'ra vasıl bir Aralık'ta 'Vuslat' arzusunu yazan, yaşayan biri.

YAZARIN SOSYAL MEDYA BİLGİLERİ

Facebook: hepdusunuryazar

Twitter: hepdusunuryazar

Instagram: hepdusunuryazar

www.hepdusunurbazenyazar.com

www.ubeydullahgoktekin.com.tr

İçindekiler

İlk Söz 9
Kalem, yüreğimizin şifası 13
Yalnızlığın ve hüznün ilacı 19
İki sonsuz alemin aralığında 29
Düşünsene 'düşünmüyorsun!' 33
Her eylem bir duruştur! 41
Yardımın Anahtarı 47
Yarı ölüm hali; uyku 55
Bir kulluktur, yaşamak 59
Ramazan, şarj ayıdır 65
Afetler, Allah'ın ilahi uyarıları 71
Sahabenin peygamber sevgisi 79
Yarın değil, hemen şimdi 85
Allah'ın bereketli kıldığı topraklar 93
İmtihan 99
24 saat dinmeyen 'kurtuluş' çağrısı 105
Önce "el-emin" oldu 113
Yokluk, varlığın eksikliğidir 119
İslami çalışmaları ilk engelleyen; Ebu Lehep 123
Gazze'de bir kız çocuğu 127
Tavsiyeler 132
"Kudüs'e Dair 365 Cümle"den derleme 133

Biz, 'gençliğini nerede harcadın?' sorusuna
en iyi cevabı vermek için gayret ediyoruz. Bu şuur
ve aşkla, okuyan, sorgulayan, meraklı bir gençlik
yetiştirmek için gece gündüz çalışıyoruz.

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

İlk Söz

Yeniden Bismillahirrahmanirrahim..

Bizlere vuslat arzusu ile sevdanın aralığında bir duruş kitabını nasip eden Rabbimize sonsuz hamd olsun. Göz bebeğim, ilk göz ağrım Sır Vuslat'ın ardından bizlere Sır Aralık'ı nasip eden ardından şimdi de Sır Bir Duruş'un cümleleri ile rızıklandıran kalemin ve yazdıklarımızın Rabbine sonsuz şükürler olsun..

Bugün Sır 'Bir Duruş' kitabımız ile yine hayatın içinden meseleleri ele alacağız. Gönlümüze şifa olacak, gönül coğrafyamızın kapılarını aralayacak doğru anahtar kavramlarla sizlerle olmaya gayret edeceğiz.

Sır Duruş, bir duruş kitabıdır..

Bir Duruş denildiğinde akla Namaz gelmeli, namaz Rabbin huzurunda duruştur, durmakla kazanalım harekettir. İnsan ne kadar durur

Bir Duruş Kudüs'tür. Bugün Kudüs'ü anlamak bir duruş sergilemektir.

Bir Duruş Hz. Muhammed 'tir. Bugün insan alemlere Rahmet olan Peygamberimizi anladığında, onu öğrendiyse, ona talip olduğunda duruş kazanır.

Sır, İlk kıblemiz Aksa ile Son kıblemiz Kabe'nin aralığında Hz. Muhammed'in sevdası ile vuslat için bir duruş sergilemektir.

Vuslat'a vurgun bir zamanın **aralığında** maksadımız bir **duruş** sergilemektir..

Ubeydullah GÖKTEKİN
Hep Düş'ünür Bazen Yaz'ar

"Herkesten başka olmak istiyorsan,
herkesten başka olacaksın.."

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Kalem, yüreğimizin şifası

"Nûn. Kaleme ve (yazanların) onunla yazdıklarına andolsun ki" Kalem Suresi

Kalem, yazmanın düşünmekten sonra ki ilk aracı.

Kalem, insanın düşünce ve kavrayışlarının kayıt altına alınmasını, zamandan diğer zamana aktarılmasını sağlayan en önemli araçtır. Dinimizin ilk emri olan "Oku" ve "O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir. Alak-4" ayetlerini barından Alak Suresinden sonra gelen ikinci sure Kalem Suresi ile Allah kaleme ve yazdıklarına verdiği önemi bir kez daha ifade etmiştir. Buradan da anlaşılabilir ki Rabbimiz bize önce okumayı, okuduklarımızı anlamayı, anladıklarımızı yazmayı, nesilden nesile aktarmayı, aklımızdaki kavrayışlarımızı birilerine anlatmayı yani tebliği istiyor. Kur'an-ı Kerim öyle bir mucize ki tek bir kelimesi üzerine sayfalarca kitap yazılabilir. Önemli olan o kelimelere hikmet gözüyle bakmak, "kalem" in sırrı gibi..

Rabbimiz ilk olarak bilmediklerimizi "kalem" aracılığıyla bizlere öğretti. Kalem, sevdaları yazan, hakikate giden yolda en güzel kayıtları tutan ve bizim o yolda ilerlememizi sağlayan en önemli araçtır. Kalem, sevdiklerimize sevgimizi, muhabbetimizi sözcük sözcük aktarmamızı sağlayan kalıcı eserlerin imzasını taşıyan en önemli şahittir. Biz sevdaların en güzeli, en özeli olan En sevgilimiz, Efendimiz, Peygamberimiz Hz Muhammed SAV'i ve getirdiği

hayat kitabımızı kalemin yazdıklarından öğrendik. Biz, bugün sevdaya dair tüm haykırışlarımızı, aklımızdan geçen düşünce ve kavrayışlarımızı en güzel kalemle döktük yazıya.

Yazmak, sevdalının sevdasının tezahürüdür. Bazen yalnızlıklarımızın en büyük yol arkadaşıdır. Bazen kalabalıklar içerisinde yazarak yalnız kalır insan. Bazen bir kalem tüm yalnızlıkları bitirir. Yazmak, dertleşmektir, dertlerin paylaşılmasıdır. Dertlerin dermanı, belki de şifasıdır. İnsan yazdıkça iyileşebilir, neyi yazdığına bağlı olarak. Yazmak, derdi kalemle şahitlenmektir. Yazmak, anmaktır, dilin sözcük sözcük kağıda dökülmesidir. Dilimizde olanların kalem şahitliğiyle haykırmasıdır.

Kalem, dertlerimizi karşılıksız dinleyen, söylediklerimizi hesapsız yazandır. Duyguların sözcüklere yansımasıdır. Kalemin olduğu yerde tüm sözler kalemin olur. Dile dökülemeyen hakikatlerin kağıda dökülmesini sağlar. Kalem, kapanmayan amel defterimizdir, yazdıklarımızı değerli kılan, nesilden nesile aktaran güzel bir araçtır.

Kalem, ilmin, bilimin, hakikatin, sevdanın en güzel şahididir.

Kalem, en güzel yol arkadaşımız, sırdaşımız. Tüm sırlarımızın belki de tek bileni.

Rabbim bir ömür hakikati yazmayı nasip etsin bizleri. Bugüne kadar hakikati anlatan tüm yazmalar, yazılmış tüm sözcüklerin her bir harfi şahit olsun sevdamıza ve yazmalarımıza..

“

‘Nesne’ olmayı, ‘özne’ olmaya tercih
edenler var olmanın ana fikri kaçırırlar

”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

“Belki de çoğu zaman umursamadığımız
o çağrı, kurtuluşumuz olacaktı..”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

Yalnızlığın ve hüznün ilacı..

Gelin şöyle bir yolculuğa çıkalım,

1400 sene öncesine bir inip gelelim ne dersiniz?

Alemlere rahmet olarak gönderilen en sevgilinin Hüzün yılıydı. Amcasını, eşini kaybetmiş, hüznü ve yalnızlığı en doruklarda hissediyordu Allah'ın en sevgilisi. Dememişti Rabbi O'na dünyada hüzün ve yalnızlık yok diye. Aksine örnek bir insan inşa etmek için bir insanın başına gelebilecek her şeyi O'na yaşatıyordu.

Hüzün yılıydı, ancak tebliğ hizmetleri devam ediyordu. Bir avuç sahabe ile Allah'ın dinini anlatmak için Mekke'nin 120 km uzağında Taif'e doğru yollara revan olmuştu. Ancak Taif halkı O'nu taşlamış, anlamamıştı, mübarek vücuduna taşlar isabet etmişti. Hatta Cebrail as "İzin ver helak edeyim ey Allah'ın Resulu" demişti ancak Efendimiz (SAV) izin vermemişti. Hüzün ve yalnızlığın zirvesine rağmen "Bilmiyorlar, bilseler yapmazdı" diyerek teslimiyetinden ve tevazusundan vazgeçmemişti.

Hüznü ve yalnızlığı iyice artmış artık dayanılmayacak duygular eşiğindeydi ki bir gece Cebrail As kapısını çalar ve O'na alemlerin Rabbi'nin davetini bildirdi. Kainatın yaratıcısı, kainatın efendisini huzuruna kabul edecekti, tüm yorgunluk ve hüznünü sona erdirecekti. Efendimiz heyecanlıydı, bir yanında yalnızlık ve hüzün diğer yanında vuslat vardı. Cebrail as eşliğinde Efendimiz Mescidi Haram'dan

Mescid-i Aksa'ya oradan da Burak atı ile gök kubbeye doğru yola çıkmışlardı. Efendimiz, uzunca bir yolculuktan sonra alemlerin Rabbine kavuşmuştu, buluşmuşlardı. Hüzün ve yalnızlıklar sona ermiş, ferahlık gelmişti. Ferahlığın Rabbi Efendimiz'in hüzünlerini dindirecek "Beş Vakit Namaz"ı hediye etmişti. Artık kıyamete kadar bir mü'minin miracı olacak olan bir namaz hediyesi vardı müslümanların hayatında. Namaz, yorgun ve hüzünlü gönüllerin ilacı olacak, kullarına ferahlık verecek. Miracın ardına gizlenmiş en önemli sır "beş vakit namaz"dı.

Allah, kulunun gönlünü hoş etmiş, serinletmiş, ferahlatmış, dönüşte de bunun ilacını vermişti.

Namaz, Allah'a bağlanmaktır.

Beş vakit namaz, mü'minin Allah'a bağlanma aracı. Tıpki bir wifi ağı gibi Allah ile kulunun arasında ücretsiz, sınırsız ve en hızlı bir bağlantı aracı. Doğru şifrelerle bağlandığında ciddi bir ferahlık aracı, yürekteki yüklerin dökülme aracı. Şöyle de düşünebiliriz, internet alt yapısını bilenler iyi bilir. Namaz, Allah'ın Wi-Fi ağından ip almak demektir. Beş vakit namazı ise sabit ip olarak nitelendirebiliriz.

Namaz, en büyük takipçimiz Rabbimizi geri takip etmektir.

Mesela, günümüzde sosyal medya kullanmayanımız pek azdır. Günümüz insanı çoğu zaman takipçilerine ciddi içerikler üretmek için çalışır, çabalar durur. Bir sabah uyandığımızda sosyal medya hesaplarımızdan bir bildirim gelse "Allah seni takip etti" çok şaşırırız değil mi?

Hiç şaşırmamak lazım çünkü Allah bizi gerçekten takip ediyor. Bugün sosyal medyamızda yaptığımız her paylaşım, takipçilerimiz için içerik üretmek anlamındadır. Kimi

zaman yaptıklarımızı göstermek, kimi zamanda kendimizi beğendirmek için kullanırız bu mecraları. Peki ya bizler, en büyük takipçimiz olan Rabbimizi gerçek anlamda takip ediyor muyuz? Ya da O'nun için içerik üretiyor muyuz? Ya da şöyle soralım 'kendimizi hiç O'na beğendirmeye çalıştık mı' ya da şöyle soralım 'Allah bizi en son ne zaman favladı?' Hangi yaptığımızı beğendi.

Bugün Rabbimizi geri takip etmek, en büyük takipçimiz için içerik üretmenin başında namaz gelmektedir. Zira Rabbimiz bizi en çok seven, bizi en çok koruyan, bizim en çok iyiliğimizi isteyen en büyük takipçimizdir.

Namaz, ruhumuzun gıdasıdır.

Bedenimizin doyması gibi ruhumuzun da doymaya ihtiyacı vardır. Ruhumuzun midesi kalptir. Rabbimiz kalbimizin besinini ayetinde "Allah'ı anmak" olarak belirtmiş. Öyle ki Allah'ı anan bir kalbin ritmi düzelir, Allah'ı anan bir kalp, ruhun secdeye gitmesiyle vücut bulur.

Namaz, cehennem ateşini azaltır.

Şöyle düşünelim insan vücudu ortalama 36,5 derece sıcaklıktadır. Vücut sıcaklığı 2 derece yükselse insan hastanelik oluyor. Bu iki derecelik artışa bile dayanamayan insan cehennem ateşine nasıl dayanacak? Namaz, insanın cehennem ateşinin düşürücüsüdür. Ne kadar çok namaz, o kadar az ateş. Rabbim bizleri zerre miktarı bile olsa cehennem ateşinden muhafaza eylesin.

Namaz her gün alınan yoklamada var yazılmaktır.

Namaz, günlük yoklamadır. Günde beş defa insanın hizaya gelmesi, balans olmasıdır. Allah kulunu günde beş defa kendini düzenlemesi için fırsat verir. Bugüne kadar yaratılmış olan tüm varlıkların parmak izi birbirinden farklıdır.

Şöyle düşünelim, parmak izlerimiz bir QR-kod, secde ise QR-kod okuyucu. Her secdeye vardığımızda bir yoklama alınıyor. İnsan, yoklaması tam olan bu dersten kalır mı hiç? Ya da şöyle düşünelim; öğrencisiniz, hiç bir derse girmiyorsunuz. Sınav vakti geldi ve sınava gireceksiniz ancak hoca sizi hiç bir derste görmedi. Dersi geçmek için hiç bir iddiamız yok, sadece dersi geçmek istiyorsunuz. Böyle bir şey mümkün mü? Namaz günde beş defa derse girmek, derste var yazılmaktır. Sınav günü geldiğinde tüm yoklamalarda var yazılan bir kul olarak Rabbimizden rızasını istemek daha kolay olmaz mı?

Namaz, günde beş kere gelen çağrıya cevap vermektir.

Çok sevdiğiniz biri var, sizi her gün arıyor, ancak siz hiç bir çağrısına dönmüyorsunuz. Ve günün birinde O'na işiniz düştü ve kapısına vardınız, utanıp çekinmez misiniz? Her gün beş defa okunan ezan, Rabbimizin bize kurtuluş davetidir ancak çoğu zaman kulak bile vermiyoruz. Rabbimiz bize her sabah "namaz uykudan hayırlıdır" her gün "Haydin kurtuluşa" diyor ancak biz bunların çoğunu duymazdan geliyoruz. Adeta bunları inkar edercesine!

Namaz, insanın ruhunu ve vücudunu İslam yapan, miracıdır. İnsan'ın tek sahibi olan Rabbi ile buluşmasıdır. Günde beş defa Rabbe yönelmek, O'na bağlanmak, O'na kulluğunu ispat etmektir.

Namaz, insana istikamet çizen hayat düzenidir. İnsanın hayatını düzene koyar. İnsanın hayatını günlük beş bölümde dizayn eder. İnsan işlerine göre namazı göre değilde, namaza göre işlerini ayarladığında daha ideal bir yaşam düzenine kavuşmuş olacaktır. Namaz, insanın Allah'ın rızasına olan istikametine emin adımlarla yol almasını sağlar.

İnsanların yorduklarını tamir eder. Dünya hayatında ruhun çektiği çileyi, hüznü hafifletir.

Namaz, 100 yıl sonrada bizi terk etmeyecek en güzel birikimdir!

Şöyle düşünelim, şu an biriktirdiğin, sahip olduğu her şey yüz yıl sonra bizi terk edecek, sahipleri değişecek. Oturduğumuz evler, bindiğimiz arabalar, banka hesaplarımızdaki birikimler hepsi ama hepsi bizi terk edecek. Uğruna ömrümüzü feda ettiğimiz, namazları geçirmemize sebep olan tüm kazanımlarımız bizi terk edecek!

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed SAV'in gözümün nuru dediği namaz, insanın kazanabileceği en güzel alışkanlık, biriktirebileceği en güzel birikimdir. Günü, vadesi geldiğinde cenneti kazandıracaktır.

"Bugün sosyal medyana içerik ürettiğin gibi Rabbine içerik üretiyor musun?" *Hep Düşünür Bazen Yazar*

Namaz bizi çağırıyor, bizi ateşten korumak, Rabbimize içerik üretmek, O'nun tarafından beğenilmek, kalplerimizin huzur bulması, günlük alınan yoklamalara var yazılmak için bizi çağırıyor.

Öyle ki kurtuluşun en büyük çağrısı olan namaza kulak vermek bu nimetleri bizlere veren Rabbimize en büyük borcumuzdur. Rabbimizin, bizim kıldığımız hiç bir namaza ihtiyacı yoktur. İnsan nasıl ki, yapacağı üç-beş günlük tatil için gideceği şehrin en iyi en temiz en verimli otelini araştırırken, ebedi kalacağı mekan olan cenneti iyi araştırması gerekir. Efendisinin, peygamberinin, en çok sevdiği kulunun hüznünü ve yalnızlığını Beş vakit namazla geçiren Rabbimiz bizlerin de hüzünlerini ve yalnızlığının

geçmesini, dünya ve ahirette mutlak huzuru beş vakit namazın içine gizlemiştir.

"Bir salgını yenmenin en önemli çözümü toplumsal bağışıklık kazanmak olduğu gibi toplumsal olarak ideal bir ahlak seviyesine ulaşmamız için Namaz ve Kur'an bağışıklığı kazanmak zorundayız." *Hep Düşünür Bazen Yazar*

Pandemi döneminde "Bir salgını yenmenin en önemli çözümü toplumsal bağışıklık kazanmaktır" düsturundaki gibi Toplumsal olarak namaza bağışıklık kazanmadığımız sürece toplumsal olarak yalnız hissetmeye devam edeceğiz.

Rabbim bizleri namazın lezzetini anlayan, çevresinde namazı konuşan, namaz gündemli kullarından eylesin. Vaktin içine namazı sıkıştıran değil namazların arasına işlerini yerleştiren, namazı yük olarak değil yük alan bir dinlendirici olarak görenlerden eylesin.

İlk dolmuşu kaçırdım diye üzülürsen ikinci dolmuşta
senin için gizlenen manayı da kaçırırsın...

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

Benim yıldızım, tüm yıldızların ışık kaynağı,
sürekli yolumu aydınlatanım...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

İki sonsuz alemin aralığında

Geldik gidiyoruz, dünya (oyun-eğlence yeri denilen) misafirhanesinden..

İnsan ne zaman yalnız kalsa düşer bir tefekkür durumuna. Aslında tefekküre götüren yalnızlık, tam da hakikatin kendisiydi. Ruhlar aleminden dünya denen misafirhaneye bir beden elbisesine bürünerek yalnız geldik, yalnız gidiyoruz. Biraz oturup, ekip biçip ve işimiz bitince bırakıp gideceğiz yine yalnız bir şekilde..

İnsan, yaratıldığı günden beri dünya misafirhanesinde imtihan ve istihdam olmak üzere bekler. Ki ana rahmine düştüğü andan itibaren bir önceki alemden kopuşu başlar. Bilmez nasıl bir aleme doğacağını. Yarın ölüp nereye doğacağını bilemediği gibi.

Bugün ölümü tam da anlayamıyoruz. Biz bu aleme gelmek için bir önceki alemde öldük. Doğduğumuz gün ruhlar aleminde ki ömrümüz son buldu. Bu dünyaya doğarak, giydik beden elbisemizi ve başladık yaşamaya. Gün tamamlanıp sona erdiğinde aynı bu dünyaya doğmak için önceki alemde öldüğümüz gibi bu alemde ölüp diğer aleme dirileceğiz. Gideceğimiz en hakiki son mekan o alemdir. Alemi ervah dediğimiz ruhlar aleminde ki ilk yaratılışımızın tamamı ebedi aleme yani sonsuzluğa doğmak içindir.

Üzerinde yıllarca yaşadığımız, çok güzel baktığımız tüm beden elbisesi aslında diğer dünyaya yani hakikate doğmak

için sadece bir araç. Allah'a kavuşmak için araç olan bedenimizi ne kadar iyi değerlendiriyoruz? Bu araç ile ne kadar hizmet edebiliyoruz asıl olan ruhumuza. Ruhumuzun yolculuğuna bedenimiz nasıl bir katkı da bulunuyor? Ruhumuzu daraltıyor mu, yoksa ruhumuzu ferahlatıyor mu?

O yüzden yalnızlık bizim hakikatimizdir, geldiğimiz ve gideceğimiz yerde ki halimizdir. Yalnızlıklarımız bizim tefekkürümüze, bedenimiz ve yaratıcımızla olan ilişkimizi sorgulamamızda ciddi katkı sağlamalı. Şöyle aynanın karşısına geçtiğimizde güzelliğimizi bize veren Rabbimize milyon kez hamd ederek "*Bugün senin için ne yaptım?*" sorusunu mutlaka sormalıyız.

"Bedeni Rabbine dönük olmayan her ruh yetimdir, fakirdir, hastadır." Hep Düşünür Bazen Yazar

Şimdi soru şu? Ruhunun hakikat yolculuğunun bu ikinci aleminde sana bilmem kaç süredir emanet edilen bedeninle çıkacağın üçüncü ve son yolculuğa ne kadar hazırsın? Günahsız bir şekilde bir kere ölüp bu dünyaya dirilen sen, ikinci ve son ölümünde yeniden dirilmeye hazır mısın?

'Son dirilişin Rabbine' olduğu bilincine sahip beden ve ruhların, sahiplerine selam olsun...

Selam olsun, sonsuz iki alemin aralığında gizlenmiş sevdalara ulaşanlara selam olsun...

“

Allah, cennetlikleri razı olduğu
kullarından seçecek...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Düşünsene 'düşünmüyorsun!'

Düşünmez misiniz?

Düşünmez misiniz?

Düşünmez misiniz?

Düşünmez misiniz?

Biri size böyle ard arda sürekli '*düşünmez misiniz*' dese? Bir kaç defadan sonra "*Neyi düşünmez miyim?*" diye sorarız. Peki "*düşünmez miyiz?*" bize bu kadar çok bu soruyu soranın neyi düşünmemizi istediğini. Üstelik bunu 133 farklı yer ve zamanda 133 kere soruyor bize.

Peki bize bu soruları kim, ne zaman, nerede, nasıl soruyor?

Bu sorular bize yaklaşık 1450 sene önce alemlerin Rabbi Peygamberimiz Hz. Muhammed SAV'in en büyük mucizesi olan, insanlığı aydınlatan mesajların kitabı Kur'an-ı Kerim'de soruluyor. Alemlerin Rabbi bize gönderdiği bu kitapta 133 kere "*Düşünmez misiniz?, Akletmez misiniz?*" gibi soru cümleleri ile yüzlerce hatırlatmalarda bulunuyor.

Düşünsene, düşünmüyorsun!

Bu vakte kadar hiç düşünmemişsin ya da pek az düşünmüşsün!

Düşünmeyi, düşünmeye fırsat bulamadan bizlere sorulan bu sorunun muhatabının yanına gitmişsin. Demez mi

alemlerin Rabbi "Ben sana gönderdiğim kitapta 133 kere düşünmez misin?" dedim. "Neden düşünmedin?"

Bu kadar çok düşünmez misin? sorularını içeren kitabın ilk mesajı "OKU"

Çok ilginç ki ilk ayeti "Oku" olan, 133 ayeti "düşünmez misiniz?" olan bu kitabın hayatımızda ya çok az yeri var ya da hiç bir yeri yok! Bizlere bu kadar açık ve net uyarı ve hatırlatmalarda bulunan bu kitabı hayatımızın çok az yerinde yer veriyoruz.

Düşünelim!

Biz neden yaratıldık? Nereden geldik, nereye gidiyoruz? Bu dünyaya neden gönderildik, aldığımız nefesi niçin alıyoruz, kime harcıyoruz? Nelerle dertleniyoruz? Bir gün sınavına gireceğimiz bu kitabı hayatımıza uygulayabiliyor muyuz?

Hayat kitabımız olan Kur'an'ı hayatımızla birleştirmiyoruz.

Kur'an-ı Kerim bizim kullanma kılavuzumuz?

Düşünmek derken mesela şöyle bir düşünelim!

Uzun araştırmalar sonucunda en son model, yapay zekalı, internete bağlanabilen bir çamaşır makinası alıyorsunuz? Sipariş verdiniz ve evinize geldi. Firma bu özel çamaşır makinası adrese gönderirken makinanın kullanma kılavuzuna ilave olarak kurulum servis uzmanı de göndermektedir. Eve gelen servis uzmanı kurulum tamamlandıktan sonra evin hanımefendisini çağırarak makinanın kullanım talimatlarını tek tek özenle gösterir. Neden? Çünkü bu kadar pahalı ve son model çamaşır makinası özeldir, doğru kullanılmaz ise sağlıklı çalışmayabilir, bozulabilir.

Burada Çamaşır Makinası eşittir insan, kullanma kılavuzu eşittir Kur'an-ı Kerim, Kurulum Servisi Uzmanı ise Peygamberimiz Hz. Muhammed SAV benzetmesi yaparsak çokta abartılı olmaz.

Peki ya dünyada 10 yıl çalışacak çamaşır makinası için bu kadar kullanma kılavuzu ve servis uzmanı talimatlarını dinleyen insan, neden kendi kullanma kılavuzu ve rehberini hayatının merkezine koymaz?

İnsanın tüm çalışma prensibini, yapması ve yapmaması gerekenleri en güzel şekilde ifade eden Kur'an-ı Kerim, O'nu tüm yaşantısı ile örnek olan ve bizlere yaşatan Peygamberimiz Hz. Muhammed SAV'dir.

Yine düşünmez misin? sorusundan devam edelim...

Bu çağın gençliği başta olmak üzere bir çoğumuzun bir başka derdi de sosyal medyada beğenilme, orada içerik üretme arzusudur. Her gün giydiğimiz kıyafetlerden, gideceğimiz yerlere kadar sosyal medyada paylaşma odaklı düşünürüz. Artık birçok kafe sosyal medya fotoğraf köşeleri oluşturmaktadır. İnanılmaz bir sosyal medya içeriği üretme hastalığına kapılmış durumdayız.

Bir dönem ülkemizde instagram kapatıldığında bir çok kişi adeta nefes alamaz duruma geldi. Belki bunlardan biri benim diğeri de sizsinizdir. Peki bu sosyal medyalara üretmek istediğimiz içerikler ne anlama geliyor? Bunlardan en önemlisi takipçilerimizin beğenisini kazanmak yani onların beğeneceği daha fazla like alacağımız içerikler üretmek?

Şimdi düşünelim?

Yine düşünelim, düşünelim?

Bizim öyle bir takipçimiz var ki, tüm sosyal medya platformları dahil olmak üzere hayatımızın her anına her

yerine her zerresine hakim olan, bizi en çok seven, en çok beğenen, bizi en güzel şekilde yaratan en büyük takipçimiz alemlerin Rabbi olan Allah...

Evet, Allah, bizim en büyük takipçimiz, attığımız her hikaye ve paylaşımı gören, attığımız her beğeniyi takip eden Allah. Peki sırf O'nun için hiç içerik üretiyor muyuz? Yani sadece O beğensin diye içerik üretiyor muyuz? Hadi biraz daha ılımlı soralım ürettiğimiz içerikleri O'da beğeniyor mu?

Bugün Allah için içerik üretmeyi örneklendirecek olursak, mesele vakti geldiğinde güzel bir abdest alıp vaktin namazını kılmak, O'nun huzurunda durmak Allah'ın meleklerinin kamerasına alınmak O'na içerik üretmek demek ya da O'nun razı olacağı bir şey yapmak yine onun için içerik üretmektir.

Sosyal medyalarımız bizim amel defterimizdir?

Sosyal medyalarımız içerik ürettiğimiz kadar aynı zamanda bizim amel defterimizdir. Yani atılan her like, izlenen her reels birilerinin içeriğine katkı sağlamak, teşvik etmektir. Attığınız her like "ben pu paylaşımı (sevabı-günahı) beğendim, destekliyorum, yanındayım" demektir." Ya da atılan her yorum, yapılan her bilgilendirme bizim amel defterimize kendi ellerimizle yazdığımız yazılardır. Bugün hesaplarımız kapansa bile yazdığımız her yazı bizim bir sağımız ve solumuzdaki katip melekler tarafından yazılmaktadır.

Rabbimiz bizleri yaşam kılavuzuna uygun yaşayan, her daim O'nu görüyormuşcasına yaşayan, O'nun razı olacağı hayatı yaşayanlardan eylesin bizleri...

Herkesin sosyal medyası kendi amel defteridir,
dilediği gibi doldurur...

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

“

İnsanı kul yapan, yaşadığı durumlara
karşı gösterdiği duruştur.

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Her eylem bir duruştur!

Tüm dünya İsrail'in Filistin'de yaptığı soykırıma şahitlik yapıyordu. İnsanlık ise devlet yönetimlerinin aksine dünyanın hemen her ülkesinde ayağa kalkmış, görülmemiş eylemler yapıyor, şehir meydanları yüzbinlerce insanın katılımıyla Hürriyet ve Özgürlük sloganları ile inliyordu.

Böyle bir zamanda İslam aleminden yüksek sesler çıkmazken Filistin'de zulüm 1940'lı yıllardan beri artarak devam ediyordu. Filistin dünyaya adeta bir 'mücadele' ve 'duruş' dersi veriyordu. Batı zulme karşı İslam'ı merak eder hale gelmişti. Bir çok insan Kur'an-ı okumaya, araştırmaya başlamış toplu halde müslüman olmaya bile başlamıştı. Tam da bu noktada Türkiye başta olmak üzere dünyanın birçok yerinde basın açıklamaları ve küresel düzeyde boykotlar başlamıştı.

Filistin'de mücadele devam ederken, dünyanın her yerinde bu duruşa ciddi anlamda destekler oluştu. *Filistin dışındaki insanlığın üzerine düşen en önemli sorumluluk, eylem ve boykotla bu duruşa destek vermektir.*

Azınlık bir grupla yapılan basın açıklamalarından, marketten almadığımız bir israil destekçisi üründen ne olacak dememek gerekir. Bu hareketler, insanın, 'insanlığın yanında durması'nın harekete geçmiş halidir. Yapılan basın açıklamaları, yürüyüşler, kimi, nerede nasıl etkiler, bilinmez ancak katılan insana bir duruş kazandırır.

Mesela şöyle düşünün!

Sosyal medyadan bir basın açıklaması, kınama daveti aldınız. Yol boyu gideceğiniz konuyla ilgili hemhal olur ve yapılan açıklamaya katılırsınız. Bu hareket şu mesajı içerir *"Ben, zulmün karşısındayım, ne olursa olsun kabul etmiyorum. Bir müslüman, bir insan olarak bu durum beni ilgilendirir ve buna tepkisiz kalmıyorum. Tepkimi veriyorum. Bu zulmü reddediyorum"* demiş olursunuz.

İnsan yaptığı, konuştuğu ve izlediği hale bürünür. Zulüm nerede olursa olsun zulmün karşısında olmak demek zulme karşı dimdik durmak demektir. Yapılan küresel boykotlarla zulüm destekçi firmaların dünya genelinde uğradığı ekonomik zarar gözler önündedir. Soykırımcıların anlayacağı en önemli güç ekonomik güçtür. Ekonomik olarak ne kadar güçsüzleşirse o kadar zayıf kalacaktır.

"Ben bir karıncayım. İbrahim'in düştüğü yangına ağzımla su taşırım. Biliyorum söndüremem o yangını. Fakat, maksat safım belli olsun..."

Boykot, bir saf belirleme olayıdır.

Bizim almayacağımız bir ürün bizim duruşumuzu belirlerken alacağımız, dikkat etmeyeceğimiz bir eylem önce bizi tüketir, sonra zulüm altında olan mazlumları öldürür.

Kulluk bir duruştur!

İnsanı kul yapan, yaşadığı durumlara karşı gösterdiği duruştur. Zulüm nerede olursa olsun, nereden gelirse gelsin, zulmü duyurmaya, zulme alışmamaya çalışmak, bizim en uzak noktadan yapacağımız en önemli eylemdir. Tepkisiz bir insan ölü gibidir. Ölüler tepki vermez, hissetmez. Yaşam bir tepki vermeyi gerektirir. İnsan, yaşanan hadiselere inancı ve değerleri ölçeğinde bir duygu geliştirmesi

gerekir. Adalet ve Zulüm savaşı kıyamete kadar bir şekilde devam edecektir. Biz ki zulüm kimden olursa olsun, kime yapılırsa yapılsın zulme karşı sessiz olmamalı, karınca misali duruşumuzu belirlemeliyiz.

***"Acı duyabiliyorsan canlısın, başkaların acısını duyabiliyorsan insansın"* Tolstoy**

Bir insanın başına gelebilecek en büyük hastalık, tepkisizlik, hissizlik hastalığıdır. Hiçbir şey olmamış gibi o burger firmasına gidip yemek yemek, o içecek firmasından bir şeyler içmek tam anlamıyla bir talihsizliktir. Üstelik bu durumu "savaş zaten 60 yıldır devam ediyor, böyle şeylerle olmuyor diyerek savunmak" tam anlamıyla bizi hissizleştirme projesinin başarılı olması demektir.

Boykota destek vermek amacıyla bir sakız bile almamak, bir basın açıklaması davetine gitmek, zulme dair bir paylaşım yapmak insana 'şahsiyet ve bir duruş' kazandırır.

Sosyal medyalarımız başta olmak üzere yapılan zulmü tüm dünyaya duyurmalıyız, gündemimizden düşürmemeliyiz. Filistin meselesi bir gün durulsa bile kıyamete kadar bizim asli meselemiz olmaya devam edecektir. Unutmamak gerekir ki Kudüs İslam'ın olmadığı sürece biz tam manasıyla İslam'ın olamayacağız. Allah bizi, olaylara gösterdiğimiz duruşumuzla hesaba çekecektir. Bugün Filistin topraklarında ilk kıblemiz Mescid-i Aksa ve özgürlüğü için şehit olan, 10 yaşındaki Filistinli bir çocuğun sırf mescitleri yıkıldığı için **"Biz şimdi nerede namaz kılacağız?"** diye ağlama sebebini daha iyi anlamamız için en azından bir duruş sergileyerek hakikatin yanında olmamız gerekir.

Her eylem yeniden diriltir bizi..

Ey inananlar, sabretmek ve namaz kılmakla Allah'tan yardım dileyin. Şüphesiz ki Allah, sabredenlerledir. (Artık) Ey iman edenler, sabırla ve namazla (Allah için sıkıntılara katlanmak ve devamlı ibadet ve dua üzerinde bulunmakla Benden) yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir.

Bakara Suresi 153. Ayet

Yardımın Anahtarı

Dünyadaki tüm iyiliklerin ve zulümlerin sebebi olan, göründüğü kadar güçlü olmayan varlık, insan. "(Adeta) Küçük dağları ben yarattım" düşüncesine kapılan insan, aslında hiçbir şeyin sahibi olmadığını, ayağı tökezlese birisine muhtaç hale geleceğini unutur. İnsan hayatında çoğu zaman kendisine yardım edecek bir çok yardımcıya ihtiyaç duyar. Yalnızlık insanın fıtratına aykırı olacağı gibi yardımsız bir insanın da yaşaması mümkün değildir.

Peki insan bu kadar yardıma muhtaç iken neden asıl yardım isteyeceği varlığı unutur? Ki insanın kullanma kılavuzu Kuranı Kerim'de Rabbimiz ***"Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin"*** buyuruyor. Burada Allah 'kendinden yardım istemeyi' sabır ve namaza bağlıyor. Demek ki bu iki unsur insana en çok yardım edilme araçlarından ikisidir.

Yardımın anahtarı; sabır ve namaz

Doğru anahtarla, doğru kapının önünde bulunduğumuzda içeri girmek çok kolaydır. Yanlış anahtarla yanlış bir kapıda durmak ancak beyhude beklemektir. İnsan bazen farklı anahtarlarla doğru kapıyı denese de çoğu zaman kapı da, anahtar da yanlış olabiliyor. Bu örnekten yola çıkarak biz yardımın anahtarı olan sabır ve namazı iyi düşünelim.

Sabır, günlük hayatta aslında her daim yaşadığımız bir hakikat ama çoğu zaman sabrı anlayamıyoruz, sabır, 'bir hayır arzusu ile beklemektir' diyebiliriz. Yine 'namazla' ifadesi namazın dışında yapılan dualara ilaveten, namaza, namazın tam da içine vurgu yapıyor. Allah, beklenen bir çok yardımı namazın içine gizlemiştir. Namazı, dosdoğru, manasını anlayarak, ne dediğimize hakim olarak kılarsak, namazın yardımını, namazla yardımı hissetmemiz daha kolay olabilir.

Kur'an-ı Kerim öyle bir sırdır ki her bir cümlesi ayrı bir hazinedir. Doğru okunup, üzerine düşünüldüğünde hayatın ve yaşamın sırrını çözmek hiçte zor değildir. 'Sabır ve namazla yardım istemek' ayetini doğru anlayan bir insan, aldığı yardımı herhangi birinden değil sadece Allah'tan olabileceğini iyi bilir. Zira Allah dilemezse, kimse kimseye bir yardımda bulunamaz.

Peki biz yardıma muhtaç mıyız?

İnsan, bir dakika sonrası bile garanti olmayan aciz ve yardıma muhtaç bir varlık. En ufak baş dönmesi durumunda bile bir bardak suyu alamayacak acziyete sahipken bazen göletin sahibi olduğu düşüncesine kapılabilir. Bunun yanında çoğu zaman aceleci davrandığı için Allah birçok yerde insana sabrı tavsiye etmiştir. Zira aceleciliğin şeytandan olduğunu da bize bildirmiştir. Bugün karşımıza çıkan her insan, başımıza gelen her durum da asıl mesele onlarla davranış biçimimiz ve gösterdiğimiz sabır, bize gelen yardımın yönünü belirleyecek. Yaşanan her hadisenin hayrına muhtaç olan insan, hayrı Rabbinden sabırla dilemeli.

İslam coğrafyasında yaşanan bugünkü hadiselerde meydanlara inip, tepki göstermenin yanı sıra camileri

doldurarak namazla yardım istemeyi ihmal etmemek lazım. Bugün Kudüs'ün Fatihi Selahattin Eyyubi'nin "Cuma namazına gelen müslümanlar, Sabah namazına da geldiği gün Kudüs bizimdir" sözünden de anlaşılacağı gibi duada ki samimiyet namazla entegre olması kadardır.

Gelin isteyeceğimiz tüm yardımları sabır ve namaza bağlayarak, namazın içindeki sırra talip olarak Rabbimizden isteyelim. Zira Allah'ın yardım dilediğine hiç kimse engel olamayacağı gibi, yardım dilemediğine de kimse yardım edemez.

Biz, yardımın sahibine talip olursak, yardımın sahibinin yardımını iliklerimize kadar hissedebiliriz.

“

Allah bizi nerede istihdam ediyorsa,
orada imtihan ediyordur.

”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

İnsan biriktirdiklerinin karşılığını alacaktır.

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yarı ölüm hali; uyku

Uyku, bizi hem zihinsel hem de fiziksel olarak dinlendirmesi gereken ancak insanların uğruna ömrünü feda ettiği yarı ölüm hali. Yaşanmamış ömür de diyebileceğimiz uyku, çoğu zaman bizi dinlendirmek yerine tüketiyor.

Belki de ömrümüzün en kıymetli zamanlarını uyku halinde geçiriyoruz. Bilmiyoruz ki uyuduğumuz her dakika her an ömrümüz sermayesinde gidiyor. Uykunun, olması gerekenden bir fazlası havaya sıkılmış bir kurşun gibidir. Bugün çocuklarda 10-12 saat, yetişkinlerde ise 5-8 saat arası uyku ideal uykudur, fazlası ise vücudun aslında hiçte istemeyeceği, alışılması halinde farklı etkileşimler göstereceği bir gerçektir. Çok uyuyan insanların hepsinin ortak problemi, sürekli uyumak istemeleri, uyanık oldukları zamanda da hiçbir şey yapmak istememeleridir. Çoğu zaman günleri bereketsiz geçmektedir. Dinimiz bir müslümanın rızıkların dağıtıldığı sabah namazından sonra uyumasına sıcak bakmamaktadır. Hatta bir rivayete göre seher vaktinde göğe bakmak gözlere iyi gelirmiş. Allah insanın uyku için ihtiyaç duyduğu süreyi vücuduna ve zamana kodlamıştır. Uyku depolanabilir bir şey olmadığı için çok uyumanın vücuda hiçbir faydası yoktur. Çok uyumak, çok uyanık kalabilmek anlamına gelmemektedir. Uyku kaçınılmaz bir ihtiyaç olup günde 5 saat civarı uyumak, insanın zinde ve dinç olarak günlük hayatını devam etmesini sağlayabilir.

Şöyle bir hesap yapalım, her gün insan uyuması gereken süreden 4 saat fazla uyusa, yani sabah 7'de kalkmak yerine 11'de kalksa hayatından neler eksilir bir hesaplayalım. Günde 4 saat demek 24 saatin altıda biri demek. Bir insan her gün altıda bir fazla uyusa, 60 yıllık ömürde 10 yıl yapar. Yaşanmamış koskoca 10 yıl, belki de ölmek üzereyken Allah bize dese ki "10 yıl daha ister miydin?" dese kesinlikle evet deriz. İşte Allah o zaman demez mi ki "Ey kulum ben sana ne 10 yıllar verdim, sen onları uyuyarak heba ettin" diye. Uyku, içinde bir çok nimetleri ve sırları barından çok özel zamandır. Mesela seher vakti o kadar kıymetlidir ki uykunun içine gizlenmiştir. Yine Allah rızıkları o vakitte dağıtır. Bu nimetlerden ancak uyanmaya talip olanlar faydalanabilir. Allah, insanın garantisini bile bir hadis-i şerife göre ***"Kim sabah namazını kılarsa, Allah'ın garantisi altındadır"*** diyerek uykunun içine gizlemiştir.

Uyku, insan vücudunun sadece dinlenmesi, şarj olması için ihtiyacı olan gerekli bir biyolojik olaydır. Fazlası her türlü zarardır, hüsrandır. Gelin uyku dengemizi bir gözden geçirelim, hayatımızın sadece ihtiyacımız olan anlarına uykuyu koyalım. Ömrümüzün en kıymetli, en güzel vakitlerini uyuyarak harcamayalım. Zira bize ikram edilen ömür sermayesi çok değerli ve çok özel.

Ne mutlu rızıkların dağıtıldığı seher vaktinde uyumayanlara, ne mutlu uykuyu sadece ihtiyaç için kullananlara.

“Bir düş’ünce meselesi...
İnsan bazen bir düş’ü düş’ünceye
daldığında düş’er en derine...”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

Ölüm güzel şey perde ardından haber,
Hiç güzel olmasaydı ölür müydü peygamber..”

Necip Fazıl Kısakürek

---

21 yaşında genç bir arkadaşımızın
vefat ettiğini öğrenmiştim..

Bir kulluktur, yaşamak

Ölüm, insanları amansız bir şekilde ayıran hayatın en önemli hakikati. Ölüm öyle bir durak ki öncesinde yaptıkların sonrasına ışık tutuyor. Ve işin garip tarafı ölümün öncesi ne kadar uzun olduğunu bir tek Allah biliyor. İnsan kısacık yaşam diliminde ölüm sonrası için heybesine neler koyduğunu çok iyi idrak etmeli.

Şimdi hayatının baharında binlerce hayali geride bırakıp ansızın giden insanlara şöyle bir baktığımız zaman tüm sorumlulukları bir anda bitiyor. Mesela okul, iş, evlilik vb gibi bir derdi kalmıyor, mesela namaz kılmak, oruç tutmak gibi bir bir ibadet yapması gerekmiyor. İyilik yapmak, kötülükten uzak durmak gibi bir derdi kalmıyor. O vakte kadar ne yaptıysa kardır. Mesela bu yazıyı ikindi vaktinde okuyan birisi için İkindi namazı önemlidir, ancak şu an ölen biri için akşam namazını kılmasına gerek kalmamıştır. Kıldığımız son namaz, yaptığımız son iyilik, güldürdüğümüz son yüz.. bunların hepsi her şeyin sonu olabilir.

Peki cüretkar bir şekilde yarına ertelediğimiz, on yıllar sonrasına hayalini kurduğumuz hayaller ya da yine cüretkar şekilde kolayca geçirdiğimiz namazlar, ibadetler, ameller?

Ölümün bu kadar yakında olduğunu bilmeden çok cüretkar bir şekilde yaşıyoruz şu hayatı. Mesela şu dakikalarda ölen birisi için bundan sonra ibadet yok dedik ya? Peki ölmeyen kişi için neden ibadet yok? Ölmeyen neyine güveniyor da bu ibadetlerine dikkat etmiyor. Görünen hakikat o ki "ölüler namaz kılmaz", o zaman olayın biraz felsefesini yaparsak "namaz kılmayan ölüdür" diyebiliriz. Gerçekten namazsız insan ölü müdür? diye düşündüğümüzde mantıksal olarak çok rahat 'ölüdür' diyebiliriz. Bir de şöyle bakalım; insan, niçin yaratılmıştır? "Allah'a kulluk etmek" için "kulluk" nedir? "Allah'ın emir ve yasaklarına uymak" O halde insan kulluk için yaşar, yaşamalı! Bugün kulluğa engel tek şey yaşamın sonlanması yani ölümdür.

Ölüler, kulluğunu ya tamamlamıştır ya da ziyan etmiştir.

Kulluğumuzu tamamlamaya ne kadar gayretliyiz? Kulluk yapma, kulluğumuzu tamamlama noktasında var mı bir gayretimiz? Bugün ibadetlerini yerine getirme gayretinde olanlar kulluğunu tamamlamaya gayret edenlerdir. Şüphesiz Allah, gayreti olanların kulluğunu tamamlar. Zira Allah mutlak güç, af ve muhabbet sahibidir.

Rabbim kısacık ömür yolculuğumuzun nerede biteceğini bilmediğimiz son durağına kadar kulluk gayreti ile ibadetlerini yerine getirenlerden eylesin bizleri. Bir gün namaza olan ihtiyacımız kalmayana dek namazla yaşayanlardan eylesin.

“

Ruhlarımız ve kalplerimiz dünya
sevgisi ile obez olmuş durumda...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Ramazan, bir müslümanın yıllık bakım ayıdır.
Bir yıl boyunca yorulan insan,
Ramazan'la yeniden dirilir...

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

Ramazan, şarj ayıdır

11 ayın sultanı Ramazan, tüm ayların başı, Kur'an'ın ayı, Kur'an'ı anlama ayı..

"Ramazan'ın gelişine sevinmek imandandır" der Efendimiz (SAV). Oruç ibadeti, sevabı kişiden kişiye değişen çok özel bir ibadet. Herkes orucu bir başka tutar, başkasının ne çektiğini, hangi zorluklara rağmen tuttuğunu bilmeden. Hepimiz teknik olarak aynı süre aç kalırız belki ancak çilesi, güzelliği, lezzeti herkese göre değişir.

Kur'an ayı olan Ramazan, en güzel şekilde değerlendirilmesi gereken bir şarj olma ayıdır. Yılın 11 ayı tükenen insanlara kendini yeniden bulması için harika bir fırsat. Allah insanı ibadetlerle dizayn ediyor. Namazla günlük hayatımızı şekillendirirken, yıl da bir ay yıllık bakıma alıyor. Şöyle geçen on bir ayın yoğunluğunu, yorgunluğunu atmak için mükemmel bir zaman tanıyor bizlere.

Oruç ibadeti, dinimizin en güzel, en lezzet aldığım ibadetlerinden birisi. Sahuru, iftarı, teravihi, paylaşma duygusu, her biri ayrı bir lezzet ve güzellik. Ramazan, kendi başına büsbütün bir yenilenme mevsimidir. Bu saydıklarıma ilaveten Kuran ve Namaz gibi ibadetlere de Ramazan'da ayrıca özen göstermek gerekir. Ki onlarında lezzeti de bu mevsimde çok daha başka oluyor. Bugün saatlerce aç kaldığımız oruç ibadetine namaz kılmak ve Kur'an okumayı

da, Kur'an-ı anlama çabasını da eklemez isek maalesef bir yanımız hep eksik kalacak.

Ramazan'ı büsbütün iyi geçirelim. Mesela oruç ibadetine ilave olarak eksik olan namazlarımızı da ekleyelim, beş vakit namaz kılmaya, günde en az bir kaç sayfa anlamıyla birlikte Kur'an okumaya gayret edelim.

Mesela, Kur'an bize ne anlatıyor, en son anlamını ne zaman okuduk? Ya da hiç ne anlattığını merak ettik mi? İşte bunların cevabı için bu ay çok güzel bir fırsat. Zaten sahura kalkıyorsun, gelin buna Sabah namazı ekleyelim, gün içinde diğer namazlara da özen gösterelim.

Ramazan yıllık bakım ayıdır. Yıllık bakıma girmeyen araçlar nasıl arıza verebiliyorsa şüphesiz insan da arıza verebiliyor olmalı ki Allah her yıl bir aylık periyodik bakım gerçekleştiriyor. İyiliklerin yayıldığı, paylaşma duygularımızın pekiştiği, şeytanın bağlandığı, ibadetlerin ekstra bir lezzete büründüğü bu güzel zaman dilimlerinin kıymetini bilelim. Hayatımızda bir çok insan geçen yıl son oruçlarını tuttular, belki biz de bugün son orucumuzu tuttuk, tutuyoruz. Seneye yıllık bakıma girebilecek miyiz en iyisini Allah bilir. Hazır bize oruç tutma kabulü gelmişken, Allah bizi Ramazan ayına kavuşturmuşken, biz bu kavuşmanın hakkını Kur'an, namaz ve oruca sımsıkı sarılarak en güzel şekilde hakkını verelim.

Yarım kalmış cümlelerin,
öznesini tam anlayamıyor insan.
Çünkü özne, yüklemle anlam kazanır...

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

“

Sen tohum ek! Ya biter ya yiter.
İkisi de imtihanın olur.

”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

Afetler, Allah'ın ilahi uyarıları

Belki de son yüzyılların en büyük felaketini yaşadık 2023 Şubat ayında.. Şöyle son yıllara genel olarak baktığımızda dünya ciddi anlamda ciddi sınavlara maruz kalıyor. Neredeyse son on yılda dünyanın hemen her yerinde çok etkili yangınlar, seller, depremler meydana geldi. Suçu küresel ısınmaya atarsak suç onda kalır. Bugün iklimlerin değişmesi, su rezervlerinin azalması gibi birçok küresel mesele alanında uzman kişiler tarafından ciddi anlamda değerlendiriliyor.

Yaşadığımız depreme baktığımızda dünya afet tarihinin en büyüklerinden diyebiliriz. Depremin olduğu andan itibaren yapay mı, doğal mı tartışması da konuşuldu. Bir de 'yüzyılın afeti' ifadesini kullandığımız zaman bize hiçbir mesele kalmıyor. Yapaysa devletin sorunu, afetse de dünyanın sorunu deyip çıkıyoruz işin içinden.

Ancak durum tam olarak ta öyle değil

"Kendilerini her yönden kuşatan göğe ve yere bakıp düşünmezler mi? Dilesek onları yerin dibine geçirir veya gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Kuşkusuz bütün bunlarda Allah'a yönelen her kul için alınacak bir ders vardır.

(Sebe suresi / 9. ayet)"

Biz yaşadığımız musibetleri komplo ya da afet kavramının içerisine sıkıştırırsak gerçeği ve almamız gereken mesajı maalesef göremeyiz. Elbette bu konular yetkililerce özenle konuşulmalı, araştırılmalı, gerekli tedbirleri alınmalı. Afet kısmı devletleri ilgilendirir, ama musibet kısmı yaratılanları yani biz ilgilendirir.

Allah'ın 'ol' dediği, izin verdiği bir hakikat var. Almamız gereken dersler, ibretler var. Kullar olarak bunu görmeliyiz. "Ayağımız taşa takılsa, hikmetini sorgulamalıyız" öğretisini genel de de anlamak zorundayız.

Yaşadığımız bu musibetler bizlere bir çok şeyi öğretti. Mesela, sahip olduğumuzu düşündüğümüz hiçbir şeyin bize ait olmadığını bir kez daha görmüş olduk. Sonra yarın için giyeceğimiz güzel elbiselerin, güzel planların sahibi Allah'mış bunu öğrendik. Milyonluk evlerimiz, arabalarımız saniyeler içerisinde kayboldu. Ayakkabımızı bile giyemez duruma geldik. Yine normalde anlaşamadığımız, belki dargın kaldığımız, konuşmadığımız insanlarla aynı ateşin başında ısınabildiğimizi öğrendik. Ya da trafikte yol vermek istemediğimiz bir kardeşimizin imdadına sorgusuz sualsiz koşabildiğimizi öğrendik. Bu örnekler istemediğimiz kadar çoğaltılabilir.

Musibetler, başımıza gelen her şey belki de bizim Rabbimize sarılmamız içindir. Peki ne kadar ders alabiliyoruz? Peki O'nun ipine ne kadar sarılabiliyoruz?

Kur'an-ı Kerim'e sımsıkı sarılmaktan başka çaremiz yok. O'nu okumak, anlamak, anlatmaktan başka çaremiz yok. Şüphesiz mülkün, yaratılmış her şeyin sahibi yalnız ve yalnızca Allah'tır. O'nun izni dışında yaprak kımıldamaz, O'nun izni dışında canlı nefes alamaz. O dilerse evlerimize

girebilir, o dilerse evlerimizden çıkabiliriz. O dilemezse ayakkabımızı bile giyemeyiz.

Sonsuz affına, merhametine, bağışlamasına muhtaç olduğumuz Rabbimize sımsıkı sarılabilen, musibetlerden ders alan, hayatını O'na göre devam ettiren kullardan olmak dileğiyle..

“

Gözümüzde büyüttüklerimiz belki de gözünde olduklarımızdan daha küçüktür.

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

İnsan, en çok kendine yenildiği zaman,
ayağa kalkmakta zorlanır...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Sahabenin peygamber sevgisi

Gelin bir yolculuğa çıkalım.

Peygamber Efendimiz Medine'de ve aylardan Ramazan ayı, mübarek mescidi ile evi yan yana. Bütün sahabeler her namazda, her sahurda yeni bir ayet vahiy olacak mı diye heyecandan duramıyor? Çünkü bir sonra ki namazda yeni bir ayet gelebilir. Sahabe öyle meraklı ki, öyle heyecanlı ki ayeti duyar duymaz hayatına uygulama yarışı içinde. Yine böyle bir zaman diliminde Hucurat Suresi'nin ikinci ayeti nazil oluyor..

"Ey iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinden daha fazla yükseltmeyin, birbirinize bağırdığınız gibi ona bağırmayın; sonra farkında olmadan amelleriniz boşa gider. "

Hucurat Suresi 2. ayet

Bu ayet nazil olduktan zaman sonra Peygamber Efendimiz bir sahabenin namaza gelmediğini fark ediyor. Efendimiz SAV öyle bir imam ki cemaatin önüne geçtiğinde cemaatte kim var, kim yok hepsini fark ediyor. Bu sahabenin yokluğunu fark edince komşusuna soruyor. Sabit bin Kays nerede? Komşusu "Efendimiz siz Hucurat Suresinin ikinci ayetini okuyunca *"Ey iman edenler! Seslerinizi peygamberin sesinden daha fazla yükseltmeyin, birbirinize bağırdığınız gibi ona bağırmayın; sonra farkında olmadan amelleriniz boşa gider. "* ayetinin kendi üzerine geldiğini

sandı, sesini sizden fazla yükselttiği için üzüldü ve amellerim boşa gitmesin diye evine sığındı, size olan saygısından ve edebinden de sizin bulunduğunuz ortama girmekten imtina ediyor" deyince Efendimiz (SAV) tebessümlü bir ifadeyle hemen Sabit bin Kays'ı çağırın buraya gelsin diyor.

Sabit bin Kays, sahabenin ayete olan düşkünlüğü, ayete olan hassasiyetini iyi düşünmek lazım. Kays, gür sesiyle Peygamberimiz in (SAV)'in hatibi Peygamber aşığı bir sahabe.

Sabit bin Kays utangaç bir ifadeyle Efendimiz'in huzuruna çıkıyor ve Efendimiz SAV'in yüzünde bir tebessüm. Efendimiz O'nu takdir ediyor, taltif ediyor. "Sen o değilsin, sen o değilsin Ya Kays, o ayette söylenenler başka" diyor ve O'na müjdeler veriyor ve cennetle müjdeliyor.

Belki de bu duruşu sayesinde Efendimiz SAV Sabit bin Kays'ı Allah'ın izni ile cennetle müjdeliyor. Peki ya bizler? Aynı ayetlerin muhatapları olarak hangi ayetleri üzerimize alıyoruz. Kur'an'da hangi ayetler bizleri böyle heyecanlandırıyor, duyar duymaz eyleme dönüştürüyor.

Rabbim bizleri Kur'an-ı anlayan kullarından eylesin. Rabbim bizleri "kullarım" dediği kullarından eylesin.

“

Ölüler, kulluğunu ya tamamlamıştır
ya da ziyan etmiştir...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

Bedeni Allah’a dönük olmayan bir ruh,
yetimdir, fakirdir, hastadır...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yarın değil, hemen şimdi

İnsan, şu hayatta çoğu zaman olduğu yerden daha iyi yerde olmak ister. Olduğu yerden, elindeki nimetlerden bir türlü memnun olmaz ve hep daha iyisini ister.

Durum böyle olunca yapmamız gerekenleri daha iyi şartlarda yapacağımıza inandığımız için hep erteleriz. *"Hele şu sınavı kazanayım, hele maaşıma zam gelsin, hele bir iyi olayım, hele yaz gelsin, hele hafta sonu gelsin.."* gibi cümlelerle oyalanmak suretiyle olduğumuz zamanın kıymetini bilmeden erteleriz yapmamız gerekenleri. Bilmeyiz zamanın ne kadar kıymetli olduğunu, hatta yine bilmeyiz ertelediğimiz zamanın bize bazen daha iyi değil daha kötü bir duruma getirebileceğini.

Allah'ın bizi içinde bulunduğumuz zamana ve duruma göre yargılayacağını unutuyoruz. Bütün mesele aslında dün değil, yarın değil tam da bugün. İçinde bulunduğumuz tüm vakti bize veren Rabbimiz o an'ı nasıl geçireceğimizle ilgileniyor. Yapmamız ve yapmayı hayal ettiğimiz her şeyi ertelememiz belki de o işi bir daha yapamayacağımız anlamına gelebilir.

Bize verilen vaktin ve içinde bulunduğumuz durumun kıymetini bilelim. Olduğumuz yerleri hayal eden binlerce insan var bu hayatta. Belki de onların "*gelirsem, ulaşırsam şunu yaparım*" dediği yerde biz de onları yapmıyor daha iyisini ulaşmak için yine erteliyoruz.

Asıl mesele şu, ertelediğimiz, tehir ettiğimiz hayali gerçekten istiyor muyuz? Yoksa yapmamak için çeşitli sebeplerin ardına mı sığınıyoruz. Yaşadığım bir çok tecrübeye baktığımda "*şöyle olursa, şunu yaparım*" diyen bir çok kişi öyle olduğunda onu yapamıyor, yapmıyor. Bu sefer başka bir tehir sebebi buluyor. Öyle ki insan böylelikle '*erteleme hastalığına*' kapılıyor. İçinde bulunduğunuz durumda mutlaka yapabilecekleriniz vardır. Hiç bir durum boşuna olmadığı gibi şu an içinde bulunduğunuz durumda da yapabileceğiniz her ne var ise onu en güzel şekilde yapmalısınız. Vaktin kıymetini bilin, içinde bulunduğumuz vakit bize aittir, bize ait olan o vakitte mutlaka yapılacak bir şeyler vardır. Allah hiç bir vakti bize boşa vermediği gibi, hiç bir insanı öylesine karşımıza çıkarmamış, hiçbir durumu da bize öylesine vermemiştir. Bize ait olup olmadığından emin olmadığımız hiçbir vakte hiç bir düşünceyi ertelemeyin.

"Ey müslümanlar! Hurma ağaçlarını altını havalandıracağız, yapraklarını seyrelteceğiz diye oyalanmak suretiyle cihaddan geri durarak kendinizi tehlikeye atmayın" Prof. Dr. Necmettin Erbakan

Ertelemeyin! Vaktin kıymetini bilmek gerek!

Rabbim bizi istihdam ettiği yerde imtihan ettiği gerçeğini unutmayalım. Bir dakika sonrasına çıkacağımızın garantisi olmayan şu dünyada *"yarın iyilik yaparım, yarın namaz kılarım, yarın oruç tutarım" gibi sayısız örnekleri çoğaltmayalım. İçinde bulunduğun anın kıymetini bil, yürüyebiliyorsan yürü, koşabiliyorsan koş, öğle namazının vakti içindeysen git öğle namazını kıl."* İnsanın en üretken olduğu, en faydalı olduğu zaman dili gençlik çağıdır. Asıl yaratılma sebebin olan Rabbine kulluğunu ihmal etme, özellikle gençken yapabileceğin kulluğu en güzel şekilde

gerçekleştirme gayretinde bulunmalı. Haftada bir gün de olsa Allah'ın adının anıldığı sohbet halkalarına katıl, iyiliği emret, kötülükten uzaklaştır. Merhum düşünür, siyasetçi Prof. Dr. Erbakan'ın söylediği gibi ***"Ders çalışacağım, görevim var, atanınca yaparız, bağ-bahçe işlerim çok yoğun, esnafım, çalışıyorum, bizden geçti o işler.."*** **gibi söylemlerle kendinizi oyalamak suretiyle** ***"Allah'ın dinine hizmetten alıkoymayın"***

Her nimetin şükrü kendi cinsinden verilir. Bize bu güzellikleri, sağlığı, sıhhati, imkanı en önemlisi sorunsuz nefes alıp vermeyi veren Rabbimize bir miktar zaman ayırmak kulluğumuzun en önemli görevlerindendir. Rabbim bizi zamanın kıymetini bilen, hayatı iyi okuyan, dünü değerlendirip ders çıkaran, bugünü iyi anlayan ve yaşayanlardan eylesin bizleri.

Unutmayın her gün ***"Rabbimize kulluk yapalım diye"*** hesabımıza yüklenen 86400 saniye bir gün bir daha yüklenmeyecek!

“

Başkalarının saatini düşünmek,
sizin saatinizi geride bırakır.

”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

“

Bugün toplumlar ‘namaz bağışıklığı’ kazanmadığı sürece içinde bulunduğu bu virüsü yenemeyecektir.

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Allah'ın bereketli kıldığı topraklar

Alemlerin Rabbi, varlığın yegane sahibi buyuruyor Kudüs: "Allah'ın bereketli kıldığı yer!"

Bugün içinde kabeden sonra yeryüzünün ikinci mescidi Beytülmakdis'i yani Mescid-i Aksa'yı içinde barındıran Kudüs'ü merak ettikçe, araştırdıkça Kudüs'e dair aslında hiç bir şey bilmediğimizi görüyoruz. Allah, Kudüs'ü vahyin merkezi yapmış, son kitabımız olan Kur'an-ı Kerim'de bir çok peygamberin "Kutsal topraklar" olarak nitelendirilen Kudüs'te vahiy aldığını onlarca ayetle bizlere anlatmıştır. Üstelik Kudüs üzerinden Peygamber Efendimiz'e o kadar örnekler vermiş ki müslümanlara bu örnekler üzerinden yol göstermiştir. Hatta bu topraklara sahip çıkmayanın başına neler geleceğini de yine bize bildirmiştir.

Rabbimiz Maide suresi 24-26 ayetlerinde kutsal topraklar olan Kudüs'ün ***"Allah'ın bereketli kıldığı yer"*** olarak nitelendirmesi ve oraya müslümanların (Hz. Musa'ya iman edenlerin) girmesi gerektiğini söylemiştir. Dönemin inananları da (!) Kudüs'te güçlü ve zengin bir kavmin yaşadığını kendilerinin onlarla savaşamayacağını hatta dalga geçercesine "*İstersen sen ve Rabbin onlarla savaş*" demek suretiyle haddi bile aşmışlardı.. Ve bunun üzerine Allah'ta İsrailoğullarını 40 yıl o topraklara girmemek üzere cezalandırmıştı.

"Şu şehre girin (Kudüs'e), orada bulunanlardan bol bol yiyip için, kapıdan eğilerek girin ve af dileyin ki hatalarınızı bağışlayalım. Biz iyi davrananlara fazlasıyla vereceğiz."

Bakara Suresi – 58

Peki bu ayetleri anlamak için illa bugün bir peygamber mi olması gerekiyor? Bugünkü tablo bu duruma aslında çok benzemiyor mu? Bugün biz müslümanlar o topraklara sahip çıkmayarak aslında dönemin İsrailoğullarının yaptıklarını yapmış olmuyor muyuz?

Dünyanın yaratıldığı andan itibaren Allah, bereketi özellikle o topraklara gizlemiş ve tüm peygamberleri ve ümmetlerine Filistin vurgusu yapmıştır. Ki dönemin yahudi ve hristiyanları bunu hiç anlamamışlardı

Peki ya bizler, bizler ne kadar anlıyoruz?

"*Allah'ın bereketli kıldığı yer*" e sahip çıkamadığımız için mi bu bereketsizlik? Bugün kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'i tam anlamıyla okumadığımız, okusakta anlamadığımız için mi açıkça "kutsal topraklar denilen" Filistin'i anlamıyoruz acaba? Kur'an, bizden öncekilere verilen öğütleri biz anlayalım diye bize veriyor ve biz yine anlamamakla ısrar mı ediyoruz? Bugün İslam coğrafyasın üzerinde olan kara bulutlar, yaşadığımız zor günler bugün bereketli toprakları eksik anladığımız için diye düşünüyorum. Zira dün İsrailoğulları da anlamamış, inkar etmişti bu bereketli toprakları, üstelik onlar dalga geçtikleri için Allah katında en ağır ceza ile çarpıtılmıştı. Bugün bizler ise bunlardan ders almalı başta arz-ı mukaddes denilen kutsal topraklara gerekli hassasiyeti, ilgiyi ve anlamayı kesinlikle göstermeliyiz.

Bugün, Filistin, sadece Filistinlilerin davası olmayıp, İslam'ın en hakiki davasıdır. Bir çok İslam peygamberine vahiy merkezliği yapmış olup yalnız ve yalnızca İslam'ındır. Bugün üzerinde hak iddia edenler bir yana dursun bizler Allah'ın "*bereketli kıldığı topraklara*" sahip olmadığımız sürece üzerimizde hep bir bereket eksikliği olacağından hiç şüphemiz olmasın. Rabbim apaçık buyurmuş, bu topraklarda bereketin olduğunu.

Velhasıl bu topraklarla ilgili öğreneceğimiz daha çok hakikat var. Sefer bizim, Zafer Allah'ındır. Filistin davasını anlayan, anladıklarını anlatan olabilenlerden olmak duasıyla..

Kulluk, insanın üzerine yüklenmiş
ilk sorumluluktur.

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

DİKKAT! Bu yazıyı 5 Şubat 2023 gecesi saat 23:45 civarı Yüzyılın afeti dediğimiz Kahramanmaraş depremlerinden yalnızca bir kaç saat önce yazarak ve editlemek üzere (ve şimdi editlemeden olduğu gibi yayınladım) sabaha bıraktığım bir yazı olmasının manidarlığı ile sizleri tüm imtihanlarımızın Rabbi Allah'a emanet ediyorum.

İmtihan

İmtihan, hemen her gün hayatımıza yön veren, mücadele ettiğimiz en önemli gerçeğimiz. Tüm hikayelerimiz aslında günlük hayatta yaşadığımız imtihanlarla şekil buluyor. İmtihan deyince aklımıza hemen üzüleceğimiz durumlar geliyor. Sanırız ki imtihan, sadece üzülmek içindir, aslında imtihan yalnız ve yalnızca Allah'ı buldurmaktır belki de. İnsan, her durum ile imtihan edilmektedir. Bazen sağlıkla, bazen varlıkla, bazen yoklukla.. Bunların sayısını milyon kez çoğaltabiliriz. Ancak asıl mesele imtihanların farkında mıyız? ve başımıza gelen her durumu bir imtihan olarak nitelendirebiliyor muyuz?

Allah'ın kapısını çaldırmayan her imtihan, kaybedilmiş bir sınavdır. Şimdi biraz düşünelim, şu an ne ile hangi hal ile imtihan oluyoruz. Bir nimetin eksikliği çok önemli bir imtihandır, el hak doğrudur. Ancak bir nimet varlığının imtihanı da şükürdür. ***"Her durum zıttı ile kaimdir"*** derler. Hastalık gelmeden sağlığın, fakirlik gelmeden zenginliğin, yaşlılık gelmeden gençliğin kıymetini bilmek demek o hallerin şükrünü bilmek demektir. Bugün hastalık, fakirlik ve yaşlılık gibi zıttı daha güzel olan eylemlerin en önemli imtihanı Allah'ın kapısını çalmaktır. Allah'ı bulduğumuz tüm imtihanlar kazanılmış sayılır. Zira zaten varlıkta O'nun, yoklukta O'nun. Dilediğine dilediğini dilediği kadar verir. Biz ne kadar O'nu bilir, teslim olur, imtihanın sahibine sabır ile yaklaşmak yakışır bize.

Her halin bize verilmiş bir imtihan olduğu bilincini asla aklımızdan çıkarmamak gerek. Tüm hallerin sahibinin verdiği imtihanlarda O'nu bulabilenlerden olmak duasıyla...

- - - - - - -

6 ŞUBAT 2023 - 04.17....

6 ŞUBAT DEPREMLERİNDE HAYATINI KAYBEDEN TÜM VATANDAŞLARIMIZA ALLAH'TAN RAHMET, GERİDE KALANLARINA SABIRLAR DİLİYORUM :(

6 ŞUBAT DEPREMLERİNDE HAYATINI KAYBEDENLERİMİZ BAŞTA OLMAK ÜZERE TÜM ŞEHİTLERİMİZ İÇİN

EL FATİHA

“

Her söz, içinde bulunduğu an’ın ve
mekan’ın ruhuna bürünür.

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

Belki de çoğu zaman umursamadığımız
o çağrı, kurtuluşumuz olacaktı...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

24 saat dinmeyen 'kurtuluş' çağrısı

Günde beş vakit cennetten yankılanan bir ses, Ezan..

İslam'ın ilk günlerinden beri sırf dinmesin diye can verilen, ruhları dinlendiren kurtuluş çağrısı..

Kimi zaman uykuda, kimi zaman iş hayatımızda, kimi zaman arkadaşlarımızla sohbet ederken okundu hemen yanı başımızdaki merkezden. Bazen televizyonun sesini kıstık, sohbetlerimize ara verdik. Bazen de duymazdan gelerek tüm işlerimize devam ettik. Belki de bu topraklarda sesini duymaya alıştığımız bu çağrıyı işittiğimizin farkına bile varamadık. Ezan, dinmesin diye mücadele eden ecdadımızı tam olarak anlamadık, anlayamadık..

Ezan, bir özgürlük çağrısı,

Ezan, bir bağımsızlık çağrısı,

Ezan, bir kurtuluş çağrısı

Peki farkında mıyız bu çağrının ve öneminin?

Bu kadar sorgulamadan sonra ecdadımızın "ezan dinmesin" diye şehit olarak bugünlere miras bıraktığı bu cennetin çağrısını kulak ardı etmeyelim. Allah tüm zamanı ezanla organize ederek kullarının yaşamını dizayn etmeye, kulluğunu hatırlamaya davet ediyor.

Ezan, dünyanın tüm zamanlarında 24 saat boyunca hiç dinmeyen o huzurun sesi. Yankılandığı yerde huzur, güven ve emniyet vardır. Davetine icabet edildiğinde Rahman'ın huzuruna yükseliş vardır. Çağrıya kulak vermek, çağrıları cevapsız bırakmamak yaşamın şahitliğidir. Seni arayanın, seni huzuruna davet eden Rahman'ın huzuruna kabul edilmektir.

Ezan, zalimlerin ve güç sahiplerinin karşısında dimdik durmak, "Allah en büyüktür" demektir.

Tüm vakitlerimizi ve programlarımız ezan vaktine göre ayarlayalım. Dinlediğimiz ve cevap verdiğimiz her çağrı hayatımızı şekillendirir ve yol gösterir. İnsan ortalama 80 yıllık ömründe 25 binden fazla ilahi davet almaktadır. Bu da 25 bin vakit namaz demektir. Soru şu; 'sen cennete ve Allah'ın rızasına talip isen bunların ne kadarına cevap verdin, vereceksin, vermeye talip olacaksın?'

"Dikkat dikkat, haydin kurtuluşa"

Bir sahil kentinde yaşıyorsun ve bir gün belediye ilan hoparlöründen şöyle bir ilan duysan "Dikkat dikkat, sevgili hemşehrilerimiz, yapılan son değerlendirmelere göre bugün akşam saatlerinden itibaren ilimizde tsunami beklentisi vardır. Tüm vatandaşlarımın güvenlikleri gereği yüksek yerlere çıkmaları, kıyı sahillerinde uzak durmaları önemle rica olunur" dense, bu uyarıyı duyar duymaz tüm işi gücü bırakır en yükseğe çıkmaya gayret ederiz. Sadece bir uyarı anonsu ile bu kurtuluş çağrısına kulak veren insan neden hemen yanı başında "Hayye alel Felah (Haydin Kurtuluşa)" çağrısına kulak vermez, bu neyin kurtuluşu, nereye çağırıyor diye düşünmez!

Çağrıyı işitmeyen her kulak sağır, dinlemeyen her gönül çoraktır. Rabbim bizi, bizden sonraki nesillerimizi ezansız

bırakmasın. Rabbim tüm çağrılara cevap veren razı olduğu kullarından eylesin.

Şimdi vaktin biraz önce gelen kurtuluş çağrısına cevap için güzel bir abdest al ve ilahi huzura dur. Biraz sonra okunacak çağrıyı da can kulağınla dinle ve bu kardeşine ve sevdiklerine dua et.

“

Allah’a varma hayali olmayan
tüm hikayeler yarım kalır...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

İnsan güvenmeli, unutmalı da.
Birinin eksikliği ızdırap oluyor.

”

Ubeydullah Göktekin
Hep Düşünür Bazen Yazar

Önce "el-emin" oldu

Dünyanın en önemli duygusudur, güven duygusu. Güvenmek dünyadaki tüm duyguların temelidir, her güzel duygu bu duygunun üzerine yerleştirilir, büyütülür. Öyle ki Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed SAV önce tüm cihana "el-emin" sıfatı ile yani "güvenilir insan" insan sıfatıyla tanıtıldı. Zira önce tüm alemin güvendiği bir insan oldu. Sonra makamların en şereflisi Peygamberlik makamına nail oldu. Zira Allah, Peygamberlik makamını teslim etmek için 40 yıl boyunca önce herkes tarafından kabul edilen, sevilen, bilinen güvenilir bir insan yetiştirdi.

İslam, 'güvenilir insan' üzerine inşa edildi. Allah vahyi "el-emin" olana indirdi, tüm müjdeleri insanların en güvenlisine, güvenilir olanına verdi. Allah'ın 23 yıl peygamberlik için 40 yıl boyunca güvenilir insan yetiştirmesi, İslam'ın ibadetten önce sözü ve öze verdiği önemi göstermektedir. Zira tüm hakikat ancak bu sıfat üzerine büyüyebilirdi, etkisini çağlar ötesine taşıyabilirdi.

Bu mesajları iyi okumadığımız sürece tüm yaşantımız eksik kalacaktır. Öyle ki en temelinde güven ve samimiyetin olmadığı her duygu bitmeye, yok olmaya mahkumdur. Güvensiz bir muhabbet, güvensiz bir ticaret, güvensiz bir seyahat.. İnsan fıtrat gereği emin olmak ister, güvenmek ister. Yol da yürüdüğüne, sözünü, canını emanet ettiği insana güvenmek ister. Kapitalizmin güvenilir ve samimi insanı bitirmeye çalıştığı bu çağda güvenilir insan olmak

maalesef dezavantajlı bir durum gibi gösterilmektedir. Benlik duygusu, bireyselcilik, kurnazlık, arkadan iş çevirme, dedikodu, yalan.. hepsi samimi ve güvenilir olmanın karşısındaki en büyük düşmanıdır.

Öyle ki bu çağda sözün kıymeti kalmadı. Her kötü duygu gibi insan, sözün kıymetini bir kere kaybetti mi artık her sözü söyleme yetkisi bulur kendinde. Dün ak dediğine bugün kara diyebilir. Hakikatin çıkarını kaybeden söz, artık çağın çıkarlarının kurbanı olmuştur. Hiç bir kıymeti kalmamıştır. Sözün öyle bir özelliği vardır ki söyleyeni, söylediği hale büründürür. Sözü kıymetli olanın kendisi de kıymetlidir, sözü kıymetsiz olanın zamanla kendisinin de kıymeti gider. Ecdat bir söz uğruna canından geçmiş.

"Söz, söyleyeni söylediği hale büründürür.."

Hep Düşünür Bazen Yazar

Sözler kıymetlidir canlar, sözlerimizi israf etmeyelim. Her geçen gün Allah'a giden birisi olarak sözünüzü, özünüzü toparlayın, kendinize gelin! Zira bir gün şefaatini muhtaç olacağımız önderimiz, rehberimiz, en sevgilimiz bizi huzuruna *"El-emin, ümmetim*" olarak çağırsın. Güvenli olalım, güvenli kalalım. Zira hakiki sözün açamayacağı istikamet, vardırmayacağı hedef yoktur. Herkesin maddeye talip olduğu bu çağda tüm benliği ile el-emin adımlara manaya sevdalı yüreklere selam olsun.

“

Bir gün yüzlerce like gelen güzelliğimiz çürüyecek. İşte biz o gün meselenin ciddiyetini anlayacağız...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

“

İnsan, kendine verilen fırsatlarda
kendini gerçekleştirmeli...

”

Ubeydullah Göktekin

Hep Düşünür Bazen Yazar

Yokluk, varlığın eksikliğidir

Her şeyden çift çift yarattık; olur ki düşünüp ibret ve öğüt alırsınız." (Zariyat, 49)

Gece-gündüz, yaz-kış, acı-tatlı, var-yok, yorgunluk-dinginlik, Habil-Kabil..

Sayısız çoğaltılabiliriz bu zıt kavramlı kelimeleri.. Dünya yaratıldığı günden bu yana zıt kavramların ilişkisiyle süre gelmiştir. Tüm zıtlıklar birbirini takip ederek evrenin döngüsünü oluşturmaktadır. Yine bu zıtlıklar insan hayatında "imtihan" gibi yaratılış amacımız olan hakikati hatırlatıyor bizlere. Bugün yaşadığımız tüm duygu ve anlar aslında bizler için içindeki durumu doğru anlayıp şükretmemiz için geçici anlardır. Hiç bir durum sonsuz olmadığı gibi her durumun insana bir geliş amacı bulunmaktadır. Bugün gecenin varlığından bahsedebilmek için gündüze ihtiyaç var. Yine yazdan bahsedebilmek için kışın varlığını iman etmiş olmak gerek. Eğer yorulduğumuzu ve yorgunluğumuzu düşünüyorsak aslında bir önceki durum dinginlik durumudur. Yani dinginliğin eksikliğidir yorgunluk.

Bizler eksiklikler gelmeden varlıkların kıymetini çok iyi bilmemiz gerek. Bugün yazımızın girişinde de belirttiğimiz gibi varlığın yegane sahibi Allah, her şeyi çift yarattığını ve düşünüp ibret ve öğüt almamız gerektiğini vurguluyor bizlere.

Bugün Habil'i anlamak için Kabil'in varlığına şahit olmak gerek. Kabil olmasaydı Habil'in belki de kıymetini bilmeyecekti. Habil'i habil yapan en önemli olgu Kabil'in kendisidir. Eğer Kabiller olmasaydı Habil olmak neye yarardı. Yine bu örneğe günah-sevap ilişkisini de ekleyebiliriz. Bugün sevap olayı, günahın eksik kalmasıdır, eksikliğidir diyebiliriz. Yani günahtan uzak kalma gayreti sevaba yaklaştırır. Yine sevgi ve nefret iki zıt duygu. Nefretin olduğu yerde sevgi, sevginin olduğu yerde nefret olmaz. Yani zıtlıklar beraber olamaz ama birbirinden ayrı da yapamazlar.

Yine ölüm ve yaşam bu hayattaki en önemli zıtlıktır. Ölümün eksikliğidir yaşam ve yaşam eksik kaldığında ölüm var olmuş demektir. O halde yaşamın değerini de ölüm gelmeden iyi okumak gerekir.

"Zıtlar arası ahenk, af ve günah yarışta; Bütün zıtlar kavgada, bütün zıtlar barışta..."

Necip Fazıl Kısakürek

Zıt kavramlar en az diğeri kadar önemlidir. Bugün gece, yorgunluk, kış, ekşi gibi olumsuzluk yüklü kavramlar ne kadar kötü gibi görünse de Allah burada kulunun nasıl davrandığını bu duygulara davranış şeklimizi merak ediyor. Allah'ın kullarına verdiği irade neticesinde bu zıtlıkların oluşturduğu bütünü iyi tefekkür eder ve ardında saklanmış sırları tahlil edebilme becerisine sahip olmalı. Yaşamı boyunca kendine verilmiş iradeyle bu zıtlıkları yaşayacak? Peki kim kazanacak? İşte bu arada en çok hangi duygumuzu beslersek o kazanacak. Gün sonunda büyük tabloda Hak, Batıla galip gelecek. Şüphesiz bu Allah'ın vaadi.

Tüm hallerimizin ve duygularımızın sahibi ve şahidi bizleri tüm duygularımızdan emin eylesin, tezatların içerisine gizlenmiş rahmeti anlamamıza vesile olsun.

Şimdi düşünelim hayatımızda ki zıtlıkları. Hangi nimetin eksikliği ile imtihan oluyoruz?

Kış gelmeden yazın, gece olmadan gündüzün, yaşlılık gelmeden gençliğin, hastalık gelmeden sağlığın, ölüm gelmeden yaşamın kıymetini bilen, hakkını verenlerden olmak dileğiyle.

İslami çalışmaları ilk engelleyen; **Ebu Lehep**

Bismillahirrahmanirrahim..

"Ebû Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu. (1) Ona ne malı fayda verdi, ne de kazandığı. (2) O, bir alevli ateşe girecektir, (3) Boynunda bükülmüş hurma liflerinden bir ip olduğu halde sırtında odun taşıyarak karısı da (o ateşe girecektir)." Tebbet Suresi Meali

Tebbet Suresi.. Kur'an-ı Kerim'de namaz sureleri diye bilinen son on surenin içerisinde yer alan, bir çoğumuzun kıldığı bir çok namazda okuduğu kısa surelerden biri. Peygamber Efendimiz SAV'in amcası Ebu Lehep'i konu alan "Ebû Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu." diye başlayan sure.

Belki de bulunduğu konum ve en çok okunan surelerden olması sebebiyle müslümanlara vereceği çok önemli bir mesaj içeriyor. Her bir ayeti ile, bir mesaj olan bu surenin bir mesajı beni çok etkiliyor. Kimdir Ebu Lehep? Yaşayan birinin adına inen bu sure de "Ebû Leheb'in elleri kurusun. Zaten kurudu." mesajının ardında ki hikmet nedir?

Ebu Lehep, Peygamber Efendimiz SAV'in en yakınlarından olup İslam dinine iman etmeden vefat etmiştir. Hakkında sure inmesinden sonra on yıl kadar daha yaşamıştır. Peki Ebu Lehep, İslam'ın en azılı düşmanı mıydı? diye

düşünecek olursak, daha azılı düşmanlık yapanları islam tarihinde okuyabiliyoruz.

Hangi mesajı görmeliyiz?

Peygamberliğin ilk zamanlarıydı, Müddesir suresinin ilk ayetleri olan "Kalk ve Uyar" ayeti gelmişti." Kısa zamanda Peygamber Efendimiz SAV kendisine ilk iman eden Hz Ali aracılığıyla başta aile üyeleri, Mekke'nin ileri gelenlerini Safa tepesinde bir araya getirmişti. (Konuyla ilgili bir evde yemekte toplandığı rivayetleri de var)

Elleriyle Kubeys dağını işaret ederek "Ey Kureyş cemâati! Ben size, şu dağın eteğinde veya şu vâdide düşman atlıları var; hemen size saldıracak, mallarınızı gasbedecek" desem bana inanır mısınız?" "Evet inanırız! Çünkü şimdiye kadar Sen'i hep doğru olarak bulduk. Sen'in yalan söylediğini hiç işitmedik!" dediler. Peygamber Efendimiz SAV O'na inandığınız gibi "Benim Allah'ın kulu ve Resulü olduğuma da inanın" diyerek İslam'ın anlatmaya başlayınca umama açık bir tepki olmamıştır. İlk umuma açık tepki "Bize bunları anlatmak için mi çağırdın?" diyerek ilk karşı çıkan, başkalarının iman etmesi yönünde önyargılar oluşturan, belki de engelleyen ilk kişi Ebu Lehep olmuştu.

İşte bu hadiseden bir süre sonra Tebbet Suresi indirildi ve kıyamete kadar müslümanlara "Ebû Leheb'in elleri kurusun." duası yapılacaktı.

Rabbimiz, İslam davetinin önünde engel olan, bunu kamuya, topluma açık alanda reddeden, insanları yanıltan Ebu Leheb'in hakkında sure indirmiş ve tüm müslümanlara bir mesaj vermişti.

Rabbimiz islam düşmanlığını haykıran, yaşamı boyunca İslam dini ile uğraşan, O'nun vahyinin yayılmasını engelleme mücadelesi gösteren Ebu Lehep gibi olmaktan bizleri muhafaza eylesin. Zira böyle davrananlara ne olacağını yine Rabbimiz bize apaçık göstermektedir.

Gerçekleşmesi muhtemel hikaye...

Gazze'de bir kız çocuğu

Etrafımdan anlam veremediğim sesler geliyordu..

Annem bazen uzun uzun ağlıyor, bazen de babamla içine sığmayan heyecanını hissediyordum ama anlamıyordum. Bir gün aralarında konuşurken duydum, dünyaya gelmeme çok az kalmış, doğacağım için heyecanlılarmış. Ancak zaman zaman da endişelerini hissetmiyor da değildim. Neden endişelendiklerini anlamıyordum ancak doğacağımı öğrenince ben de heyecanlanmıştım!.. Nasıl bir yere doğacaktım? Dünya nasıl bir yerdi? Merak etmeye başlamıştım bile.

Bir gece.. Sanırım sabah namazı vaktiydi.. Kendimi bildim bileli duyduğum o huzurlu ses, ezan sesiymiş..

Zaman zaman da korkutucu sesler duyduğumda annem bana "Korkma kızım, ben seninleyim.." der ve elini üzerime koyardı. Kendimi güvende hissederdim. Artık vakit gelmişti. Sabah dünyaya doğacaktım, her an sesini duyduğum annemin yüzünü görecektim..

Doğmuştum.. Bebekler doğarken ağlarmış, ben de ağlamıştım..

Konuşamıyor ama artık görüyorum ve konuşulanları hissediyordum. Mescid-i Aksa diye bir yer varmış, annemle babam orayı hiç görememiş, hep onun hasretiyle yanıp tutuşuyorlardı. Evimizde Aksa'nın ve özgürlüğün konuşulmadığı gün yoktu.

"Neden biz özgür değil miyiz?" Diye sorgulamaya başladım çocuk aklımla, biraz büyüdükten sonra öğrendim ki bizim Gazze'miz açık cezaeviymiş. Annemle babamın görmediği Aksa, bize çok yakınmış ama gitmeleri yasakmış..

8 yaşına gelmiştim..

Bizim evimizde herkes namaz kılıyordu, temizliğe çok önem veriyorduk ancak evimize işgalci askerler geliyor postallarıyla evimize girip her tarafı kirletip dağıtıp çıkıyordu. Onları bir kez gördüm ama çok korkmuştum. O yüzden onlar evimize geldiğinde annem beni hep saklıyordu.

Anneme günün birinde sordum: "Anne onlar kim, neden evimizde?"

"Kızım, onlar katil İsrail askerleri. Çok uzaklardan gelip şehrimizi işgal ettiler, şimdi de bizleri evimizden atmaya çalışıyorlar. Mescid-i Aksa'yı bunların yüzünden göremiyoruz!" Deyince daha fazla korktum ama annem babam yanımda olunca kendimi güvende hissediyordum.

Çocuktum ama Gazze'nin sokaklarında hiç oynayamıyordum. Televizyonlarda, sokaklarda oynayan çocukları görünce hep imrenirdim ama bizim sokaklarda oynamamız neredeyse imkansızdı. Sürekli o postallı askerleri görüyor, onlardan çok korkuyorduk.

Yine günün birinde ağabeyimle korka korka oyun oynadığımız sokağın az ilerisinde bir bomba patlattılar ve ortalık kan gölüne dönmüştü. Annemin "Zeyneepp ve Abdullaaahh" diye haykırışını asla unutmuyordum. Bize bir şey olmamıştı ama etrafımız kan gölüne dönmüş, birçok şehidimiz vardı. İşgalciler sokağın diğer ucunda bulunan camiye saldırmışlardı.

O günlerden sonra şehrin her tarafını Filistin bayrakları ile donatmıştık ancak babamdan öğrendim ki işgalciler onu da yasaklamıştı. Her tarafa karpuz resimleri çizilmeye başlamıştık. Karpuz renkleri Filistinimizin bayrak renklerini bulundurduğu için kimse bir şey diyemiyordu.

Çok zoruma gidiyordu artık saldırılar artmış, işgalciler Gazze'yi iyice sarmıştı..

Gün geçtikçe birçok noktadan şehit haberleri almaya başlamıştık. 10 yaşındaki ağabeyim Abdullah bir gün bana "Gazze'de çocuklar büyümez Zeyneb'im.." demişti. İşte o gün daha iyi anlamıştım meselenin önemini. Annem, babam, dedem, kimse yanı başımızdaki Aksa'yı göremiyordu. Anlaşılan o ki bizimde görmemizi engellemek için, bizi yok etmek için ellerinden geleni yapacaklarından hiç şüphem yoktu. Bu zorluklar bizi topraklarımızı ve dinimizi daha çok savunmaya sevkediyor, gayretimizi arttırıyordu. Hiç görmemiştim ama Mescid-i Aksa'nın bahçesinde oyun oynamayı, koşmayı çok istiyordum. Sanki oraya kavuşunca bütün sıkıntılarım geçecek gibi hissediyordum.

Yine saldırıların arttığı, evlerimize anlık işgallerin gerçekleştiği o günlerin sabahında ağabeyim Abdullah, önce kendi koluna kendi adını, sonra benim koluma adımı yazmıştı. Neden yazdın abi, diye sorunca "Kardeşim Zeynep, işgalcilerin nereye ne zaman saldıracağı belli değil. Eğer bir gün şehadet hepimize gelirse kimsesizler mezarlığına defnedilmeyelim. Zeynep' im, anlaşılan o ki bu dünya bize fazla.." dedi ve sımsıkı sarılarak ağlamaya başladı.

Bu böyle gitmemeliydi,

Her gece, her sabah Rabbime ***"Ya Rabbi bizi yalnız bırakma! Ben çok küçüğüm, bize yardım et! Bizi, şehrimizi bu işgalcilerden kurtar. Bizi Mescid-i***

Aksa'ya kavuştur, bahçesinde oynamak istiyorum. Ne olur nasip et. Bizi yalnız bırakma..." diye dua ederdim.

İşgalcilerin saldırıları artmıştı.. Etrafı sürekli kan gölüne döndürüyorlardı. Şehitlerimiz artmıştı.

O günlerden sonra yine yatsı namazını kıldığımız bir gecede sokağın ucundan gelen tank seslerini duydum, işgalciler sokağın ucundan bombalayarak geliyordu. Her tarafı talan ediyorlar ve tüm mahalleyi yıkıp geçiriyorlardı. Elektrikler kesilmiş, etraf zifiri karanlıktı. Bir yanda korku, diğer yanda şehadet arzusu.. Daha çocuk yaşlarımda içime sinmişti. Anlamadığım sesler gittikçe bana yaklaşıyor ve bombanın verdiği yıkım sesleri ile bomba sesleri birbirine karışıyordu ki..

Etraf bir anda sessizleşti.

O her tarafı yıkan işgalci tankları bir anda sessizliğe gömülmüştü, anormal bir durum vardı. Bu sefer göklerden jetler geçmeye başlamıştı. Korkulu bir edayla kafamı pencereden dışarı çıkardım, gözlerime inanamadım! helikopterden bulunduğumuz Sokağa, elinde daha önce annemin çeyiz sandığında gördüğüm o bayrağı bulunduran askerler iniyordu. Anneme günün birinde o zaman zaman öptüğü o bayrağı sormuştum, annem de bana "Bir gün bizi bu esaretten kurtaracak Osmanlı'nın bayrağı kızım. Onların olduğu her yerde huzur vardır, bir zamanlar onlarla huzurluyduk. Ben inanıyorum bir gün gelecekler, Türk beklenendir kızım.." sözlerini hatırladım ve heyecanlandım.. Helikopterden yapılan anonsla ***"Ana vatanınız Filistin'de güvendesiniz. Türkiye Cumhuriyeti'nden selam getirdik. Osmanlı'nın yadigarı Türk Silahlı Kuvvetleri ile güvendesiniz!"*** sözlerini duyunca mutluluktan gözyaşlarımı

tutamamıştım.. Koşa koşa anneme gittim ve "Annee, annee o beklediğimiz bayraklı askerler geldi, Türkler geldi!" deyince evimizde adeta bayram havası oluştu. Ev hanesinin hepsi şükür secdesi ediyordu. Kısa sürede elektrikler gelmiş, insanlar sokaklara dökülmüştü.

Türk askerleri Filistin sokaklarındaydı. Şükür namazları kılıyor, Türk askerlerine sarılıyorduk. Asker abi bana "Dile benden ne dilersen küçük kız.." diyip alnımdan öpünce ***"Beni Mescid-i Aksa'ya götürür müsün?"*** dedim. Akın akın Mescid- Aksa'ya giden insanları görünce heyecanım artmıştı, ilk kez görecektim..

Kudüs'e gelince heyecandan herkesin kalbi duracak gibiydi. Gün ağarmış Mescidi Aksa'dan ezanlar yükseliyordu, bir de baktım ki o fotoğrafını gördüğüm Kubbet-us Sahra'nın üzerine al bayrak vardı. Mehmetcik Aksa'nın önüne toplanmış namaza hazırlanıyordu. Aksa'yı gören tüm gözler secdeye kapanıp gözyaşlarını tutamıyordu..

Doğduğumdan beri aşık olduğum Aksa'ya kavuşmuştum. Özlediğim Aksa artık bizimdi.. Şehrimize, memleketimize huzur gelmişti.

Bir gün gerçek olması duasıyla..

Tavsiyeler

● **'Bir Duruş' Elçisi :** Bir Duruş Elçisi programı ile sizde okuduğunuz bu kitapta olan konuları arkadaş ve aile ortamınız da anlatabilir, onlarla paylaşabilirsiniz. 'Bir Duruş' Elçisi olarak insanı kul yapan, insana şahsiyet kazandıran başta ilk kıblemiz Kudüs'ü, sonra kulluğumuzun ilk sorumluluğu beş vakit namazı ve son peygamberimiz Hz. Muhammed'i anlatabilir, gündem edebilirsiniz.

Nitekim bu kitabı yazmaya başladığımız ve yazdığımız süreçte **'Kudüs'da dair 365 cümle**' diye bir proje gerçekleştirmiştim kendimde. Mescidi Aksa temalı temin ettiğim ajanda ile her gün Kudüs'e dair bir cümle yazmıştım. Böylelikle her gün 1-2 dakikada olsa Kudüs'e dair cümleler düşünüyordum. İnsan sevdiğini düşünmeli, düşündükçe sevdiğine dönüşmeli. Kudüs sevdası sadece kendini dönüştürmez, insanın kendine döndürür. Zira yönü Kudüs'e dönük olan bir gönül hem mücadeleyi hem de imanın lezzetini daha iyi anlayacaktır. Bu duygu ile bir yıla yakın süredir kendime uyguladığım bu projeden şahsen çok keyif aldım. Zaman kaybetmeden sizde yapabilirsiniz.

● **Namaz Arkadaşım :** Kitabın içinde bahsetmiştim "***Kazanılacak en güzel alışkanlık namazdır."*** İnsan bu hayatta alışkanlıklarının çoğunu arkadaşları ile kazanır. Bir çok alışkanlığın temelleri birlikte atılır. Gel bu kitabı okuduktan sonra sende bu işe en uygun olduğunu düşündüğün bir arkadaşını namaz arkadaşı kabul et ve kırk gün boyunca birbirinize her vakit namaz hatırlatması yapın. Dışarıdan sevdiğiniz bir arkadaşınız tarafından yapılacak hatırlatma, birlikte yapacağınız bu faaliyetler size en güzel alışkanlığı kazandıracaktır.

"Kudüs'e Dair 365 Cümle"den derleme

- Kudüs, bir yürüyüştür

- Kudüs, bir umuttur, Allah'a bağlanmaktır,

- Kudüs, bazen bir hüzündür

- Kudüs, bazen sevgiliye ulaşamamaktır,

- Kudüs, kimseye söyleyemediğimiz bir derttir.

- Kudüs, bazen bir insanın içinde kaybolduğu bir derinliktir.

- Kudüs, heyecandır,

- Kudüs, müslümanın sınav kağıdıdır,

- Kudüs, özlemle beklenendir,

- Kudüs, sürekli hissedilen hasret ile vuslatın birleştiği yerdir.

- Kudüs, şükrediştir,

- Kudüs, islam ile insanın arasındaki engeli kaldırmaktır.

- Kudüs, kalemin sevdayı yazmasıdır

- Kudüs, sevda ile yanan yürektir.

- Kudüs, madde ile mananın bulunduğu şehirdir,

- Kudüs, hep kanayan yaradır,

- Kudüs, yüreğe düşen şifadır.

- Kudüs, zulmünü kınamaktan yorulduğumuz bir hakikattir.

- Kudüs, bazen çaresizliktir

- Kudüs, söylenmemiş sözlerin boğazlarda düğümlenmesidir

- Kudüs, aşkın göğe açılan kapısıdır.
- Kudüs, yüreğe düşen şifadır
- Kudüs, talip olana bir müjdedir.
- Kudüs, muhabbetin en heyecanlı olanıdır.
- Kudüs, dertlenmektir.
- Kudüs, en çok olunmak istenen yerdir
- Kudüs, yüreğimizin en derinlerine gizlenmiş sevdasıdır.
- Kudüs, bazen ses kısıklığıdır.
- Kudüs, müslümanın umududur.
- Kudüs, aşkın yeryüzünden semaya yükseldiği kapıdır.
- Kudüs, sevinç kaynağıdır.
- Kudüs, yorgun gönüllere dinginliktir.
- Kudüs, kokusu ta uzaklardan duyulan bir çiçektir.
- Kudüs, hiç bitmeyen bir ateştir
- Kudüs, oluğunda nur akan bir sevdadır.
- Kudüs, çaresizliğin çare olma umududur.
- Kudüs, bazen uzak kalmaktır.
- Kudüs, beklemektir bazen, özlemektir.
- Kudüs, mahzun bir yüreğin kanamasıdır.
- Kudüs, yarım kalmaktır.
- Kudüs, sabretmektir.
- Kudüs, sonu vuslat olan bir bekleyiştir.
- Kudüs, bazı anların suskunluğudur.
- Kudüs, miracın başladığı yerdir.
- Kudüs, nazlıdır, nazlanmaktır.

Notlar

Güncel yazılarımızı QR kodu okutarak,
blog sayfamızdan okuyabilir, ANI DEFTERİ'mize
kitabımızla ilgili yorumlarınızı bırakabilirsiniz.

ubeydullahgoktekin.com.tr